PROPHETIC
REVELATION

អ្នក
មិនអាច
ថ្វាយអ្វីដល់ព្រះ ស្មើនឹងអ្វី
ដែលព្រះប្រទានមកអ្នកទេ

ការ
បង្រៀន
ព្រះគម្ពីរ អំពី
ដង្វាយ១ភាគ១០ និង
ដង្វាយស្ម័គ្រចិត្ត

អ្នកណាដែលមានត្រចៀក ឱ្យអ្នកនោះស្ដាប់ចុះ!

បុព្វកថា

ការអនុវត្តការដាក់ដង្វាយស្មគ្រពីចិត្ត នឹងដង្វាយ១ភាគ១០ តែងតែជារឿង**ចំរូងចំរះរវាង**អ្នកជឿជាក្រុមជំនុំ នឹងអ្នកធ្វើព័ន្ធកិច្ច (អ្នកបំរើព្រះ)។ ប៉ុន្តែចំពោះ **ពូជពីសតាំងរបស់ព្រះវិញ** មិនមែនរឿងបែបនេះទេ។

តាំងពីការចាប់ផ្តើមនៃពេលវេលាមក ព្រះមានផែនការ អោយរាស្រ្តរបស់ទ្រង់ **ថ្វាយដង្វាយល្អបំផុត**ដល់ទ្រង់-**គឺពីផលដំបូងរបស់ពួកគេ។** មានមនុស្សភាគច្រើន មិនបានដឹងថា ពាក្យ "**ដង្វាយ១ភាគ១០**" មានន័យយ៉ាងម៉េចផង ដង្វាយ១ភាគ១០ "មានន័យថា" "១ភាគ១០" ឬ ១០%នៃកំនើន ឬចំណូលរបស់អ្នកណាម្នាក់។ នៅក្នុងទិសដៅនៃសៀវភៅនេះនឹងនិយាយអំពីការដាក់ដង្វាយ១ភាគ១០ ជាចំណែក១ភាគក្នុង១០ ពីអ្វីដែលត្រូវឧទ្ទិសនឹងថ្វាយដល់ព្រះ។

នៅក្នុងបទគម្ពីរបរិសុទ្ធ៦៦កណ្ឌ មាន៣៤ និយាយពីរបៀប១ឬផ្សេងទៀតជាមួយនឹងប្រធានបទនៃការអោយ (ថ្វាយ) នឹងការទទួល។ មានខយោង៧២និយាយពីការថ្វាយមានខយោង៤៨បង្ហាញពីសេចក្តីសន្យាដ៏មិនចេះខុសរបស់ព្រះអំពីព្រះពរដ៏បរិបូរចំពោះអ្នកដែលថ្វាយ-*"ចូរអោយទៅគេនោះនឹងបានអោយមកអ្នកដែរ គេនឹងវាល់អោយអ្នកយ៉ាងល្អទាំងញាត់ទាំងរលាក់ ហើយដាក់អោយហៀរនឹងយកមកដាក់បំពេញចិត្តអ្នកផង ដ្បិតគេនឹងវាល់អោយអ្នកតាមរង្វាល់ណាដែលអ្នកវាល់អោយគេ"(លូកា ៦:៣៨)*។

តើអ្នកណាអាចចោទប្រកាន់ព្រះ ថាទ្រង់មិនរក្សាព្រះបន្ទូលសន្យាឬទេ? យើងជឿថាទ្រង់រក្សាសេចក្តីសន្យារបស់ទ្រង់លើសទៅទៀត។ យើងក៏ជឿលើការថ្វាយតាមសមាមាត្រហើយថាចំណូលអប្បបរមា ដែលត្រូវថ្វាយគឺ *"១ក្នុង១០"* ពីរបស់ដែលគេរកបានឬចំនូលរបស់គេឬប្រើពាក្យក្នុងគម្ពីគឺ *"ដង្វាយ១ក្នុង១០"*។ គ្មាននរណា១ពិតជាបានថ្វាយដល់ព្រះឡើយ ទាល់តែពួកគេថ្វាយដង្វាយ១ភាគ១០ជាមុនសិន។ យើងជឿថាមានគ្រិស្ទានជាច្រើនបានរងគ្រោះដោយសម្ភារៈ ខាងរូបកាយនឹងខាងវិញ្ញាណ ព្រោះពួកគេបានយកអ្វីដែលត្រូវថ្វាយព្រះ មកធ្វើជារបស់ខ្លួន។ យើងទុកចិត្តថាអ្នកមិនធ្វើដូចជាគេទេ ។

ក្នុងកំឡុងឆ្នាំ ១៩១៣-១៤ មានសំនួរ១ត្រូវបានគេបោះពុម្ពផ្សាយនៅក្នុងសារពត៌មាន១ចំនួនអំពីសាសនា នៅសហរដ្ឋអាមេរិច និងកាណាដាថា *"តើអ្នកបានស្គាល់អ្នកណាម្នាក់ ដែលមិនសប្បាយ មិនសប្បុរស ឬ ពុំសូវមានលុយកាក់ ដោយព្រោះគាត់ ជាអ្នកថ្វាយដង្វាយ១ភាគ១០ ឬទេ?"* គេបានទទួលចម្លើយ "ទេ" ១០០០០នាក់ ប៉ុន្តែចំលើយ "បាទ" គ្មានម្នាក់សោះ។

ទំនាយ ដែលបានបើកសំដែង

នៅក្នុងសៀវភៅនេះ យើងនឹងពន្យល់អំពីព្រះហឫទ័យដ៏គ្រប់លក្ខណ៍របស់ព្រះ តាមព្រះគម្ពីរដ៏ពិសិដ្ឋ ទាក់ទងទៅនឹងការថ្វាយដង្វាយ១ភាគ១០ និងរបៀបថ្វាយ និងគួរថ្វាយដោយរាស្រ្តរបស់ទ្រង់ ។

យើងសូមអធិស្ឋានថា សៀវភៅនេះនឹងជាព្រះពរដល់អ្នកឥឡូវនេះនិងថ្ងៃដែលត្រូវមកទៀត នៅពេលដែលអ្នកយកគោលការណ៍ គ្រឹះនៃការថ្វាយដង្វាយ១ភាគ១០នេះមកអនុវត្តនៅក្នុងជីវិតគ្រីស្ទានរបស់អ្នក ។

បំរើ
ជូន
ពួជរើសតាំងរបស់ព្រះ

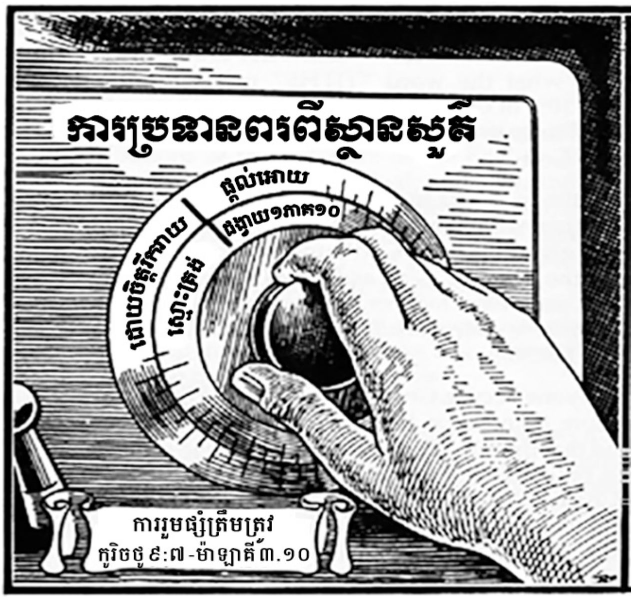

សៀវភៅនេះគេត្រូវបានចងក្រងនិងកែសម្រួលពីប្រភពជាច្រើន។
សូមអរគុណ ជាពិសេសដល់ បងប្រុស Albert K.S. Ong សម្រាប់ការងារ វិចារណកថារបស់លោកលើការបោះពុម្ពផ្សាយដែលបានកែសំរួលនេះ។

អ្នកមិនអាចថ្វាយអ្វី លើអ្វី ដែលព្រះប្រទានមកអ្នកទេ

ហេតុអ្វី ត្រូវថ្វាយដង្វាយ១ភាគ១០?

មានមូលហេតុ១២សំរាប់ការថ្វាយដង្វាយ១ភាគក្នុង១០

១. ការថ្វាយដង្វាយ១ភាគក្នុង១០ មាននៅក្នុងបទគម្ពី ដែលព្រះបានអនុម័ត និង បង្គាប់ឲ្យធ្វើនៅក្នុងសញ្ញាចាស់និងសញ្ញាថ្មី ។

២. ការថ្វាយដង្វាយ១ភាគក្នុង១០ បង្រៀនឲ្យអ្នកថ្វាយបង្គំព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីសដោយ ពិតត្រង់ ដាក់ព្រះនិងកិច្ចការរបស់ទ្រង់ជាមុនដំបូង។

៣. ការថ្វាយដង្វាយ១ភាគក្នុង១០ បង្រៀនអោយយើង ចំណាំ និងដឹងគុណព្រះដែលជា ម្ចាស់ជីវិតរបស់យើង ។

៤. ការថ្វាយដង្វាយ១ភាគក្នុង១០ គឺការថ្វាយបង្គំ ។

៥. ការថ្វាយដង្វាយ១ភាគក្នុង១០ធ្វើអោយយើងមានទំនុកចិត្តក្នុងការអធិស្ឋានទៅព្រះ ថែមទៀត។

៦. ការថ្វាយដង្វាយ១ភាគក្នុង១០ជាការអំពាវនាវឲ្យព្រះពររបស់ព្រះធ្លាក់មកលើអ្នកដែលថ្វាយ-ដង្វាយ១ភាគ១០។

៧. ការថ្វាយដង្វាយ១ភាគក្នុង១០ ទោរទន់ទៅរកការបង្កើតសមត្ថភាពរបស់អ្នកថ្វាយ-ដង្វាយ១ភាគ១០ឲ្យគេថ្វាយលើសពីដង្វាយ១ភាគ១០ពីរបស់ដែលគេរកបានទៅទៀត

៨. ការថ្វាយដង្វាយ១គាគ១០ផ្តល់ឳកាសដល់អ្នកថ្វាយ-ដង្វាយ១ភាគ១០បានទទួលព្រះពរពីព្រះចំពេលដែលពួកគេថ្វាយដង្វាយ១ភាគ១០ដល់ទ្រង់។

៩. ការថ្វាយដង្វាយ១ភាគ១០បង្កើតឲ្យមានតំណែងបញ្ញាជាមេអ្នកបំរើសនៅក្នុងជីវិតជាគ្រីស្ទានរបស់ពួកគេ។

១០.ការថ្វាយដង្វាយ១ភាគក្នុង១០ បង្កើតឥទ្ធិពលរបស់អ្នកថ្វាយ-ដង្វាយ១ភាគ១០ ទៅលើអ្នកដទៃទៀត ឲ្យដើរតាមគំរូរបស់គាត់ គឺថ្វាយដង្វាយ១ភាគ១០ដែរ ។

១១. ការថ្វាយដង្វាយ១ភាគក្នុង១០ គឺការថ្វាយតាមរបៀបជាប្រពន្ធ័ មិនមែនជាការថ្វាយតាមមនោសញ្ចេតនា ឬមិនទៀងទាត់នោះទេ ។

១២. ការថ្វាយដង្វាយ១ភាគក្នុង១០ បណ្តាលឲ្យអ្នកថ្វាយ-ដង្វាយ១ភាគក្នុង១០ថ្វាយដោយមានសេរីភាព និង ដោយស្មគ្រ័ពីចិត្តមិនមែនរង់ចាំទាល់តែគេអំពាវនាវឲ្យយើងថ្វាយនោះទេ ។

១ - ការថ្វាយដង្វាយ១ភាគក្នុង១០ នៅក្នុងសញ្ញាចាស់

ការថ្វាយដង្វាយ១ភាគក្នុង ១០របស់កាអ៊ីន និងអេបិល

ដើម្បីឲ្យយើងបានយល់អត្ថន័យ អំពីប្រធានបទណាទៀត ឲ្យបានច្បាស់លាស់យើងត្រូវចាប់ ផ្តើមសិក្សាអំពីប្រភពរបស់វាសិន-គឺអាល់ផា។ វាជារឿងជាក់ស្តែង ដែលការអ៊ីន បានទទួលការបង្រៀង ឲ្យអនុវត្តការថ្វាយដ

ង្វាយ១ភាគ១០ ពីឪពុកម្តាយរបស់គេគឺអ័ដាមនិងអេវ៉ា (សុភាសិត១:៨)ដែលពួកគាត់ក៏បានអនុវត្តរួចហើយផងដែរ។ ហើយគ្មាននរណាក្រៅពីព្រះទេដែលបង្រៀនអ័ដាម និងអេវ៉ាអំពីការថ្វាយដង្វាយ១ភាគ១០នេះ។

យើងអានពីរឿងរ៉ាវដំបូងនៃការអនុវត្តនេះ ក្នុងលោកប្បត្តិ ៤:២-៧ "*នាងក៏បង្កើតបានអេបិលជាប្អូនទៀត ឯអេបិលជាអ្នកគង្វាលហ្វូងសត្វ តែកាអ៊ីនជាអ្នកធ្វើស្រែចំការវិញ។ កន្លងក្រោយមកកាអ៊ីនបានយកផលដែលកើតពីដី មកថ្វាយជាដង្វាយដល់ព្រះយេហូវ៉ាហើយអេបិលក៏ធ្វើដូចគ្នា គឺគាត់យកកូនជាដំបូង១ពីហ្វូងសត្វមកថ្វាយ ព្រមទាំងខ្លាញ់របស់វាផង រួចព្រះយេហូវ៉ាទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យចំពោះអេបិលនិងដង្វាយរបស់គាត់ តែមិនសព្វព្រះហឫទ័យចំពោះដង្វាយរបស់កាអ៊ីនទេ នោះកាអ៊ីក៏ក្តៅក្រហាយ ហើយឡើងទឹកមុខក្រញូវ ព្រះយេហូវ៉ាទ្រង់មានបន្ទូលសួរកាអ៊ីនថា ឯងខឹងធ្វើអី? ហេតុអ្វីបានជាឯងធ្វើទឹកមុខក្រញូវដូច្នេះ? បើឯងធ្វើល្អ តើមិនបានទឹកមុខរីករាយវិញទេវអី? បើឯងធ្វើមិនល្អនោះ មានដង្វាយដេកនៅមាត់ទ្វារស្រាប់ហើយ ចិត្តវានឹងបណ្តោយតាមឯង ហើយឯងមានអំណាចលើវាដែរ។*"

ចូរសំគាល់ពីដង្វាយខុសគ្នា ដែលបាននាំយកទៅថ្វាយព្រះ។ កាអ៊ីនបាននាំផលពីដី-មានបន្លែនឹងផ្លែឈើ។ អេបិលបាននាំយកកូនដំបូងពីហ្វូងសត្វព្រមទាំងខ្លាញ់វាផង។ ការថ្វាយយញ្ញបូជារបស់អេបិល គឺជាដង្វាយឈាមដែលចង្អុលទៅគំរូខុសគ្នានៃព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទជារៀមច្បងនៃព្រះដែលជាដង្វាយសំរាប់លោះបាបជាច្រើន។

ចំណាំ អេបិលបាននាំយកកូនដំបូង (ច្រើន)ពីហ្វូងចៀម នឹងសត្វផ្សេងទៀតដែលគាត់បានមើលថែ នោះបានគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះ។ ព្រះបានប្រាប់អោយកាអ៊ីនទៅធ្វើអញ្ចឹងដែរដើម្បីអោយទ្រង់បានទទួលគាត់។ តើព្រះបានធ្វើតាម អ្វីដែលទ្រង់បានបង្គាប់មកឬទេ? ទេ តែគាត់បានចេញទៅរកប្អូនប្រុសរបស់គាត់ ហើយសំលាប់ប្អូនចោលវិញ។ ដូច្នេះ យើងអាចដឹងថា ពួកកូនដំបូង ដែលអេបិលបានថ្វាយទៅព្រះ គឺជាដង្វាយ១ភាគ១០ ហើយឈាមដែលបានខ្ចាយទៅលើអាសនា គឺជាសេចក្តីជំនឿរបស់គាត់ ចំពោះព្រះ ។

ការថ្វាយដង្វាយ១ភាគ១០របស់អ័ប្រាហាំ

លោកុប្បត្តិ ១៤:១៧-២០ "*កាលគាត់បានត្រឡប់មកពីវាយកេដូឡោមើរនិងពួកស្តេចដែលនៅជាមួយពួកទ្រង់វិញហើយ នោះស្តេចក្រុងសូដុំមក៏ចេញមកទទួលគាត់ នៅត្រង់វាលច្រកភ្នំសាវេ គឺជាច្រកភ្នំនៃស្តេច ហើយមិ្ុលគីស្សាដែកជាស្តេចក្រុង សាឡិម ក៏នាំយកនំបុ័ងនិងស្រាទំពាំងបាយជូរមកពីព្រោះទ្រង់ជាសង្ឃរបស់ព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុត ជាម្ចាស់នៃស្ថានសួគ៌ និងផែនដីហើយសូមព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុតបានប្រកបដោយព្រះពរ ជាព្រះដែលបានប្រគល់*

អ្នកមិនអាចថ្វាយអ្វី លើអ្វី ដែលព្រះប្រទានមកអ្នកទេ

*ខ្មាំងសត្រូវ មកក្នុងកណ្តាប់ដៃឯង រួចគាត់ក៏**ថ្វាយ ១ភាគក្នុង១០ ពីគ្រប់របស់ទាំងអស់ ដល់ទ្រង់**"។*

ការថ្វាយដង្វាយ១ភាគ១០របស់អ័ប្រាហាំដល់មិគិស្សាដែកនេះ ក៏បានចែក ឬក៏បន្ថែមនៅក្នុងហេព្រើរ ៧:២-១០ *"យលោកអ័ប្រាហាំបានយក**១ភាគក្នុង១០ ពីរបស់ទាំងអស់** ជូនលោក នាមស្តេចនោះ ដើមដំបូងស្រាយថា ស្តេចនៃសេចក្តីសុចរិត រួចមកជាស្តេចនៃក្រុងសាឡិម គឺថាជាស្តេចនៃសេចក្តីសុខសាន្ត លោកគ្មានមាតាបិតា គ្មានពង្សាវតាទេ ក៏គ្មានថ្ងៃកំណើតឬថ្ងៃស្លាប់ដែរ លោកមានភាពដូចជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ក៏នៅជាសង្ឃជាព្ធយុកោ **បានជូនរបឹប១ភាគក្នុង១០ផង** រីឯខាងឯពួកកូនចៅលេវី ដែលទទួលការងារជាសង្ឃ គេបានទទួលបង្គាប់តាមក្រឹតវិន័យ ឲ្យ**ហូតយក១ភាគ១០**ពីប្រជាជនដែរ គឺពីពួកបងប្អូនគេទាំងប៉ុន្មាន ទោះបើពួកនោះកើតពីពូជពង្សលោកអ័ប្រាហាំក៏ដោយ តែលោកម៉ិលគីស្សាដែកនេះដែលមិនបានរាប់ជាពង្សាគេទេ នោះបាន**ទទួល១ភាគក្នុង១០**ពីលោកអ័ប្រាហាំវិញ ហើយក៏អោយពរដល់លោកដែលបានទទួលសេចក្តីសន្យាទាំងប៉ុន្មានផងហើយច្បាប់នេះដែរថា គឺអ្នកធំអោយពរដល់អ្នកតូច នោះប្រកែកមិនបានឡើយ រីឯទីនោះ មនុស្សដែលតែងតែស្លាប់ **គេទទួល១ភាគក្នុង១០** នោះលោកឧបមាដូចជា បានថ្វា**យ១ភាគក្នុង១០** ដែរ ដោយសារលោកអ័ប្រាហាំ ដ្បិតលោកម៉ិលគីស្សាដែកបានទៅជួបនឹងលោកអ័ប្រាហាំ នោះលោកលេវីនៅជាពូជ ក្នុងខ្លួននៃព្ធយុកោលោកនៅឡើយ។"*

លោកម៉ិលគីស្សាដែក ជាគំរូនៃព្រះគ្រីស្ទ ជាសង្ឃ។ គាត់គ្មានមាតាបិតាទេ គ្មានកូនចៅ គ្មានថ្ងៃកំនើត និងគ្មានថ្ងៃស្លាប់ ប៉ុន្តែមានភាពដូចជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។ ឥឡូវនេះចូរចងចាំ សេចក្តីនេះ នៅក្នុងហេព្រើរ ១៣:៨ *"ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទទ្រង់នៅតែដដែល គឺពីថ្ងៃម្សិល ថ្ងៃនេះ និងទៅដល់អស់កល្បជានិច្ចតទៅ។"* ដូច្នេះ តើអ្នកមិនដឹងថា នេះជាភារះកិច្ចរបស់ គ្រីស្ទានដែល **ត្រូវថ្វាយ (មិនមែនសងថ្លៃ)ដង្វាយ១ភាគ១០** នៅក្រោមសញ្ញាថ្មីនេះឬទេ?ចូរចងចាំផងដែលថា អ័ប្រាហាំ មិនមែនជាសាសន៍យូដាទេ មុននឹងឈ្មោះគាត់បានដូរនោះ។ សាសនាដាមិនទាន់មានទេ **រហូតទាល់តែពួកមេកុលសម្ព័ន្ធទាំង១២ បានកើតចេញមកពី**យ៉ាកុបសិន។

ដង្វាយ១ភាគ១០របស់យ៉ាកុប

"លោកយ៉ាកុបចាកចេញពីក្រុងបៀរសេបាឆ្ពោះទៅកាន់ស្រុកខារ៉ាន។ ពេលថ្ងៃជិតលិច លោកបានទៅដល់កន្លែងមួយ ហើយស្នាក់នៅទីនោះ។ លោកបានយកថ្មមួយដុំមកកើយ រួចសំរាន្តលក់នៅទីនោះទៅ។

*លោកសុបិនឃើញមានជណ្ដើរមួយបញ្ឈរលើផែនដី ចុងវាខ្ពស់រហូតដល់មេឃ ហើយមានទេវតា*របស់ព្រះជាម្ចាស់ នាំគ្នាចុះឡើងតាមជណ្ដើរនោះ។*

ពេលនោះ ព្រះអម្ចាស់គង់នៅក្បែរលោក មានព្រះបន្ទូលថា៖ យើងជាព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់អប្រាហាំ ជីតាអ្នក ហើយក៏ជាព្រះរបស់អ៊ីសាកដែរ។ យើងនឹងប្រគល់ទឹកដីដែលអ្នកដេកលើនេះដល់អ្នក និងពូជពង្សរបស់អ្នក។

ពូជពង្សរបស់អ្នកនឹងមានចំនួនច្រើនដូចធូលីដី។ ទឹកដីរបស់អ្នកនឹងលាតសន្ធឹងទៅទិសខាងលិច ទិសខាងកើត ទិសខាងជើង និងទិសខាងត្បូង។ ក្រុមគ្រួសារទាំងអស់នៅលើផែនដីនឹងបានទទួលពរដោយសារអ្នក និងពូជពង្សរបស់អ្នក។

ចំពោះយើងផ្ទាល់ យើងនឹងស្ថិតនៅជាមួយអ្នក យើងនឹងថែរក្សាអ្នក គ្រប់ទីកន្លែងដែលអ្នកទៅ ហើយយើងនឹងនាំអ្នកត្រឡប់មកទឹកដីនេះវិញ ដ្បិតយើងមិនបោះបង់ចោលអ្នកឡើយ គឺយើងនឹងសំរេចអ្វីទាំងអស់តាមពាក្យដែលយើងសន្យានេះ។
លោកយ៉ាកុបភ្ញាក់ឡើង ហើយពោលថា៖ ព្រះអម្ចាស់ពិតជាគង់នៅកន្លែងនេះមែន តែខ្ញុំមិនដឹងសោះ!។
លោកភ័យខ្លាចជាខ្លាំង ហើយពោលថា កន្លែងនេះគួរអោយស្ញែងខ្លាចណាស់! គឺពិតជាព្រះដំណាក់របស់ព្រះជាម្ចាស់ ហើយពិតជាទ្វារនៃស្ថានបរមសុខ!។
លោកយ៉ាកុបក្រោកឡើងពីព្រលឹម យកដុំថ្មដែលលោកកើយនោះ មកដាក់បញ្ឈរជាស្តូប រួចចាក់ប្រេងពីលើ។
លោកដាក់ឈ្មោះកន្លែងនោះថាបេតអែល»។ ប៉ុន្តែ កាលពីដើម គេហៅកន្លែងនោះថា លូស។
លោកយ៉ាកុបបន់ថា ប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់គង់ជាមួយខ្ញុំ និងថែរក្សាខ្ញុំតាមផ្លូវដែលខ្ញុំធ្វើដំណើរទៅ ប្រសិនបើព្រះអង្គប្រទានអោយខ្ញុំមានអាហារបរិភោគ និងសម្លៀកបំពាក់
ហើយប្រសិនបើខ្ញុំវិលត្រឡប់ទៅផ្ទះឪពុកខ្ញុំវិញ ដោយសុខសាន្ត នោះខ្ញុំនឹងគោរពបំរើព្រះអម្ចាស់ទុកជាព្រះរបស់ខ្ញុំមែន។
ដុំថ្មដែលខ្ញុំលើកបញ្ឈរឡើងនេះ ជាព្រះដំណាក់របស់ព្រះជាម្ចាស់! អ្វីៗដែល*ព្រះអង្គប្រទានមកទូលបង្គំ ទូលបង្គំនឹងយកមួយភាគដប់ថ្វាយព្រះអង្គវិញ"។*
(លោកុប្បត្តិ ២៨:១០-២២)

យ៉ាកុបបានស្គាល់យ៉ាងពិតប្រាដក ពីអ្វីដែលគាត់គួរធ្វើសំរេច បន្ទាប់ពីនិម្មិតនៃជណ្តើរនិងរបៀបថ្វាយដែលព្រះដ៏មានគ្រប់ព្រះចេស្តាសព្វព្រះហឫទ័យនៅទីនេះ គាត់បានសន្យាថា នឹង**ថ្វាយ១ភាគ១០-ដង្វាយ១ភាគ១០-**ពីអស់ទាំងរបស់ ដែលព្រះនឹងប្រទានដល់គាត់ទៅព្រះវិញ។ សូមគិតពីការនេះ គ្រប់

អ្នកមិនអាចថ្វាយអ្វី លើអ្វី ដែលព្រះប្រទានមកអ្នកទេ

របស់ដែលយើងមាន គឺព្រះគុណនៃព្រះទេដែលបានប្រទានមកយើង នៅក្នុងកន្លែងទី១។ ដូច្នេះតើនេះមិនមែនមានអ្វី១ ដែលចូលមកក្នុងគំនិតរបស់យ៉ាកុបថា កិច្ចការទី១ គឺត្រូវថ្វាយ១ភាគ១០ទេឬអី។ ជាក់ស្តែង ឪពុករបស់គាត់ គឺអ៊ីសាក បានបង្រៀនគាត់អំពីការថ្វាយដង្វាយ១ភាគ១០។

ការថ្វាយដង្វាយ១ភាគ១០ មិនមែនការសងថ្លៃដង្វាយ១ភាគ១០ទេ

អ្នកបានសំគាល់ហើយថា មុននឹងក្រឹតវិន័យបានប្រទានមក ប្រជារាស្ត្ររបស់ព្រះ បានថ្វាយដង្វាយ១ភាគ១០ ដោយសេរីភាព មិនមែនសងថ្លៃដង្វាយ១ភាគ១០ទេ នៅពេលដែលក្រឹត្យវិន័យដែលត្រូវតែថ្វាយនោះ មិនទាន់បានប្រទានមកនៅឡើយ ។ ដូច្នេះការថ្វាយដង្វាយមិនគ្រាន់តែបានអនុវត្តនៅក្រោមក្រឹត្យវិន័យប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែបានអនុវត្តពីមុនក្រឹត្យវិន័យ (ច្បាប់) ទៀត។

លេវីវិន័យ (ច្បាប់លេវី) អ៊ីស្រាអែល

"តង្វាយមួយភាគដប់ទាំងអស់គឺភោគផលដែលកើតចេញពីដី ឬផ្លែឈើក្តី ត្រូវទុកជាសក្ការៈថ្វាយព្រះអម្ចាស់។

ប្រសិនបើនរណាម្នាក់ចង់លោះតង្វាយមួយភាគដប់មកវិញ ត្រូវបង់ប្រាក់ចំនួនមួយភាគប្រាំថែមពីលើ។

ចំពោះហ្វូងគោ និងហ្វូងចៀម ក៏ត្រូវថ្វាយសត្វមួយភាគដប់ទុកជាសក្ការៈដល់ព្រះអម្ចាស់ដែរ។

ម្ចាស់មិនត្រូវរើសសត្វល្អ ឬមិនល្អ សំរាប់ថ្វាយព្រះអង្គទេ ហើយក៏មិនត្រូវយកសត្វផ្សេងមកដោះដូរសត្វដែលត្រូវថ្វាយនោះដែរ។ ប្រសិនបើគេយកសត្វមួយមកដូរយកសត្វមួយទៀត ត្រូវចាត់ទុកសត្វទាំងពីរជាសក្ការៈ ហើយមិនអាចលោះយកទៅវិញទេ។" (លេវីវិន័យ ២៧:៣០-៣៣)

ចំណាំថា គ្រប់ដង្វាយ១ភាគ១០គឺ បរិសុទ្ធនៅចំពោះព្រះអម្ចាស់ ហើយ *" បើអ្នកណាចង់លោះអ្វីពី១ភាគ១០ដែលខ្លួនថ្វាយ នោះត្រូវថែម១ភាគក្នុង៥លើសទៅទៀត។"* នេះ មានន័យថា **បើអ្នកណាហូតទុកដង្វាយ១ភាគក្នុង១០ពីព្រះ នោះ១ភាគក្នុង៥ ដែលត្រូវសងវិញ គឺម្តៃភាគរយ (២០%)**។ ម្យ៉ាងទៀត អ្នកសងចំនួននៃ១ភាគក្នុង១០ ដែលបានហូតទុក ថែមការពិន័យ២០% សំរាប់ការសងថ្លៃហូតទុកនៃដង្វាយ១ភាគក្នុង១០។ ចូរចងចាំថា ការនេះត្រូវបានអនុវត្តនៅក្រោមក្រឹត្យវិន័យ។ ប៉ុន្តែសព្វថ្ងៃនេះ នៅក្រោមព្រះគុណយើងបានលឺពីគ្រីស្ទានជាច្រើន(?) ដែលសូមទោស ដោយព្រោះពួកគេមិនអាចមានលទ្ធភាពថ្វាយដង្វាយ១ភាគក្នុង១០ ដោយនិយាយថា ព្រះបានយល់ពីមូលហេតុរបស់ពួកគេហើយ។ ឱខ្ញុំអើយ ចំជាគួរឲ្យអាម៉ាស់មែន!

"គឺសត្វណាក៏ដោយដែលចូលក្រោមដំបង នោះត្រូវជាដង្វាយ១ភាគក្នុង ១០ទុកជាបរិសុទ្ធដល់ព្រះយេហូវ៉ា" - គ្រប់របស់ទាំងអស់ ដែលចូលមកក្នុងដៃ របស់អ្នកជឿ ១ភាគក្នុង១០ ត្រូវតែថ្វាយដល់ព្រះ។ អ្វីក៏ដោយដែលមកតាម រយះដៃរបស់អ្នក១ភាគក្នុង១០ គឺត្រូវជារបស់ព្រះហើយគឺវាបរិសុទ្ធ។

ដង្វាយលើកចុះឡើង ត្រូវឲ្យដល់ពួកលេវី

"២១ យើងប្រគល់មួយភាគដប់នៃភោគផលទាំងអស់ នៅស្រុកអ៊ីស្រាអែល អោយកូនចៅលេវី ទុកជាថ្នូរចំពោះកិច្ចការដែលពួកគេធ្វើ នៅក្នុងពន្លាជួបព្រះអម្ចាស់។

មិនត្រូវអោយប្រជាជនអ៊ីស្រាអែលចូលមកជិតពន្លាជួបព្រះអម្ចាស់ទៀតឡើយ ក្រែងលោពួកគេទទួលទោស ហើយត្រូវស្លាប់។

ពួកលេវីដែលបំរើការងារនៅក្នុង ពន្លាជួបព្រះអម្ចាស់ នឹងទទួលខុសត្រូវលើកំហុសដែលខ្លួនប្រព្រឹត្ត។ នេះជាច្បាប់ដែលត្រូវណែនាំអោយពួកលេវីគ្រប់ជំនាន់ដឹងថា ពួកគេនឹងមិនទទួលចំណែកមត៌កអ្វីក្នុងចំណោមជនជាតិអ៊ីស្រាអែលឡើយ។

យើងប្រគល់ភោគផលមួយភាគដប់ ដែលជនជាតិអ៊ីស្រាអែលញែកទុកដោយឡែកសំរាប់យើង អោយកូនចៅលេវី។ ហេតុនេះហើយបានជាយើងប្រកាសអំពីពួកគេថា: "ពួកគេនឹងមិនទទួលចំណែកមត៌កក្នុងចំណោមកូនចៅអ៊ីស្រាអែលឡើយ"។ ជនគណនា ១៨:២១-២៤

ដង្វាយ១ភាគក្នុង១០របស់ពួកអ៊ីស្រាអែល ដែលបានថ្វាយជាដង្វាយលើកចុះឡើង នោះត្រូវអោយដល់ពួកលេវី។ *"លើកចុះឡើង"* មានន័យថា *"បានលើកឡើងថា បានដកចេញពីចំនួនដ៏ធំ អ្វី១ ដែលបានញែកចេញពីអ្វីផ្សេងទៀតយ៉ាងត្រឹមត្រូវ និងត្រូវឧទ្ទិសដល់ការងាររបស់ព្រះ"*។

ពួកលេវីត្រូវបង់ដង្វាយ១ភាគក្នុង១០

"២៦ ចូរប្រាប់កូនចៅលេវីដូចតទៅ:ពេលណាជនជាតិអ៊ីស្រាអែលនាំយកភោគផលមួយភាគដប់មកអោយអ្នករាល់គ្នាគឺចំណែកដែលយើងប្រគល់អោយអ្នករាល់គ្នា ទុកជាមត៌កនោះ អ្នករាល់គ្នាត្រូវញែកមួយភាគដប់ពីភោគផលមួយភាគដប់ ថ្វាយព្រះអម្ចាស់។

តង្វាយមួយភាគដប់ដែលអ្នករាល់គ្នា ញែកទុកដោយឡែកនេះ ត្រូវរាប់ដូចជាតង្វាយ ដែលបងប្អូនរបស់អ្នករាល់គ្នាញែកទុកពីស្រូវ និងស្រាទំពាំងបាយជូររបស់គេដែរ។

អ្នកមិនអាចថ្វាយអ្វី លើអ្វី ដែលព្រះប្រទានមកអ្នកទេ

ដូច្នេះ ភោគផលមួយភាគដប់ដែលប្រជាជនអ៊ីស្រាអែលយកមកអោយអ្នករាល់គ្នាអ្នករាល់គ្នា ត្រូវញែកមួយភាគដប់ទុក ថ្វាយព្រះអម្ចាស់។ ត្រូវប្រគល់តង្វាយដែលអ្នករាល់គ្នាញែកថ្វាយព្រះអម្ចាស់ជូនលោកបូជាចារ្យអើរ៉ុន

ភោគផលដែលប្រជាជន យកមកជូនអ្នករាល់គ្នានោះ ត្រូវញែកមួយចំណែកថ្វាយព្រះអម្ចាស់ គឺញែកមួយផ្នែកដ៏ល្អវិសេសជាចំណែកសក្ការៈ។

ចូរប្រាប់ពួកលេវីថាៈ ពេលណាអ្នករាល់គ្នាញែកផ្នែកដ៏ល្អវិសេសមួយភាគដប់ហើយ ចំណែកដែលនៅសល់ អ្នករាល់គ្នាត្រូវចាត់ទុកដូចជាស្រូវ និងស្រាទំពាំងបាយជូរ ដែលនៅសល់របស់ប្រជាជនដែរ។

អ្នករាល់គ្នាបរិភោគភោគផលទាំងនេះ រួមជាមួយគ្រួសាររបស់អ្នករាល់គ្នានៅកន្លែងណាក៏បាន ដ្បិតភោគផលទាំងនេះជាកំរៃសំរាប់ការងារដែលអ្នករាល់គ្នាបំពេញ នៅក្នុងពន្លាជួបព្រះអម្ចាស់។

ប្រសិនបើអ្នករាល់គ្នាញែកចំណែកដ៏ល្អវិសេសទុកសំរាប់យើងហើយ អ្នករាល់គ្នានឹងគ្មានបាបនៅពេលបរិភោគចំណែកដែលនៅសល់ អ្នករាល់គ្នាក៏មិនបណ្តាលអោយតង្វាយដ៏វិសុទ្ធរបស់ជនជាតិអ៊ីស្រាអែលក្លាយទៅជាសៅហ្មងហើយអ្នករាល់គ្នាក៏មិនត្រូវស្លាប់ដែរ"។ (ជនគណនា ១៨:២៦-៣២)

ពួកលេវី គឺជាអ្នកធ្វើពន្ធ័កិច្ចរបស់ព្រះ (អ្នកបំរើការពារព្រះ) ហើយពួកគេក៏ត្រូវបង់១ភាគ១០ (១០%) នៃដង្វាយលើកចុះឡើង ដែលពួកចៅអ៊ីស្រាអែលបានថ្វាយដែរ។ សល់ប៉ុន្មានពួកគេយកទៅប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ពួកគេដូចជាបែកចែកនៅក្នុងខ៣១ ពីព្រោះនេះជារង្វាន់របស់ពួកគេ នៅក្នុងរោងឧបោសថនៃក្រុមជំនុំ ។

ហេសេគាស្តារការថ្វាយដង្វាយ១ភាគក្នុង១០ឡើងវិញ

នៅក្នុងប្រវត្តិសាស្ត្ររបស់ពួកសាសន៍យូដា មានមនុស្សជាច្រើន បានភ្លេចក្រឹត្យវិន័យនៃការថ្វាយដង្វាយ១ភាគក្នុង១០ ហើយមិនបានថ្វាកិត្តិយសដល់ព្រះ ដោយធ្វើមិនដឹងមិនឮពីការ ថ្វាយដង្វាយ១ភាគក្នុង១០។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ សូមយើងអាន ២របាក្សត្រ៣១:២-១២ ពីរបៀបស្តេច ហេសេគា បានតាំងគំរូផ្ទាល់ខ្លួន ហើយបានស្តារការប្តេជ្ញារបស់ប្រជារាស្ត្រ ឲ្យអនុវត្តការដង្វាយ១ភាគក្នុង១០ឡើងវិញ។

*"ព្រះបាទហេសេគាបាន តែងតាំងក្រុមបូជាចារ្យ និងក្រុមលេវីតាមជាន់ថ្នាក់ អោយបំពេញមុខងាររបស់គេរៀងៗខ្លួនវិញ គឺក្រុមបូជាចារ្យ និងក្រុមលេវីដែលបំពេញមុខងារថ្វាយតង្វាយដុត*ទាំងមូល និងយញ្ញបូជាមេត្រីភាព ព្រមទាំងអ្នកដែលបំរើការងារក្នុងព្រះវិហារ អ្នកចំរៀងសំរាប់លើកតម្កើងព្រះអម្ចាស់ និងអ្នកយាមទ្វារពន្លារបស់ព្រះអម្ចាស់។*

ព្រះរាជាបានយក រាជទ្រព្យមួយចំណែក សំរាប់បង់ចំណាយទៅលើតង្វាយដុតទាំងមូល ដែលត្រូវថ្វាយនៅពេលព្រឹក នៅពេលល្ងាច នៅថ្ងៃសប្ប័ទ នៅបុណ្យដើមខែ និងបុណ្យដ៏សំខាន់ៗផ្សេងទៀត ដូចមានចែងទុកក្នុងក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះអម្ចាស់។*

ព្រះរាជាបង្គាប់ប្រជាជន និងអ្នកក្រុងយេរូសាឡឹម អោយប្រគល់ចំណែករបស់ក្រុមបូជាចារ្យ និងក្រុមលេវីទៅពួកគេ ធ្វើដូច្នេះ ពួកគេមិនខ្វល់ខ្វាយនឹងអ្វីផ្សេងទៀត ក្រៅពីគិតដល់ក្រឹត្យវិន័យរបស់ព្រះអម្ចាស់។

ពេលប្រជាជនអ៊ីស្រាអែលទទួលបញ្ជារបស់ស្ដេចហើយ ពួកគេនាំយកផលដំបូងនៃស្រូវ ស្រាទំពាំងបាយជូរថ្មី ប្រេង ទឹកឃ្មុំ និងផលដំណាំផ្សេងៗទៀតយ៉ាងច្រើនបរិបូណ៌ ហើយពួកគេក៏នាំយកមួយភាគដប់នៃអ្វីៗដែលខ្លួនមានមកថ្វាយយ៉ាងបរិបូណ៌ដែរ។

កូនចៅអ៊ីស្រាអែល និងកូនចៅយូដាដែលរស់នៅតាមក្រុងនានា ក្នុងស្រុកយូដា បាននាំគោ និងចៀមមកថ្វាយជាតង្វាយមួយភាគដប់ ហើយគេក៏យកអ្វីៗទាំងអស់ ដែលញែកជាសក្ការៈថ្វាយដល់ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់ខ្លួនមកថ្វាយជាតង្វាយមួយភាគដប់ដែរ។ គេដាក់តង្វាយទាំងនោះជាច្រើនគំនរ។

គេបានចាប់ផ្ដើមប្រមូលតង្វាយមកដាក់ជាគំនរ ចាប់ពីខែទីបី រហូតដល់ខែទីប្រាំពីរ។ព្រះបាទហេសេគា និង ពួកមន្ត្រីមកមើលគំនរតង្វាយទាំងនោះ ហើយនាំគ្នាអរព្រះគុណព្រះអម្ចាស់និងអ៊ីស្រាអែលជាប្រជារាស្ត្ររបស់ព្រះអង្គ

ព្រះបាទហេសេគាសាកសួរក្រុមបូជាចារ្យ និង ក្រុមលេវី ស្ដីអំពីគំនរតង្វាយទាំងនោះ។

លោកមហាបូជាចារ្យអសារាពីអំបូរសាដុកទូលស្ដេចថាៈ ចាប់ពីពេលប្រជាជននាំតង្វាយដែលគេបានញែកទុក មកដាក់ក្នុងព្រះដំណាក់របស់ព្រះអម្ចាស់ នោះយើងមានអាហារបរិភោគយ៉ាងបរិបូណ៌ ថែមទាំងនៅសេសសល់ជាច្រើនឥតគណនាផង ដ្បិតព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរដល់ប្រជារាស្ត្ររបស់ព្រះអង្គ។ អ្វីៗដែលគរនៅទីនេះ សុទ្ធតែជារបស់ដែលយើងមានលើសពីសេចក្ដីត្រូវការ។

ព្រះបាទហេសេគាបង្គាប់ អោយគេរៀបចំបន្ទប់ នៅក្នុងព្រះដំណាក់របស់ព្រះអម្ចាស់។

ពេលរៀបចំរួចស្រេចហើយ គេក៏នាំយកតង្វាយដែលគេបានញែកទុកដោយឡែក និងតង្វាយមួយភាគដប់ ព្រមទាំងតង្វាយដ៏សក្ការៈផ្សេងទៀតយកមកទុកក្នុងបន្ទប់នោះជាប្រក្រតី។

លោកកូណានាជាក្រុមលេវី មានភារកិច្ចមើលខុសត្រូវ លើតង្វាយទាំងនោះ ដោយមានលោកស៊ីម៉ៃ ជាប្អូនរបស់គាត់ ជាអ្នកជំនួយការ។"

អ្នកមិនអាចថ្វាយអ្វី លើអ្វី ដែលព្រះប្រទានមកអ្នកទេ

មានមេរៀនដ៏អស្ចារ្យមួយនៅក្នុងអត្ថបទ ព្រះគម្ពីរនេះ សំរាប់គ្រីស្ទបរិស័ទទាំងអស់។នៅពេលប្រជាជនទាំងមូលនាំយកតង្វាយមកក្នុងព្រះដំណាក់របស់ព្រះអម្ចាស់លោកបូជាចារ្យអ័សារាយ៉ាមានប្រសាសន៍ថា៉ យើងមានអាហារបរិភោគគ្រប់គ្រាន់ហើយ យើងមានស្បៀងអាហារ គ្រប់គ្រាន់ហើយ ដ្បិតព្រះអម្ចាស់បានប្រទានពរប្រជាជនរបស់ទ្រង់ហើយអ្វីៗនៅសល់ គឺ នៅក្នុងឃ្លាំងដ៏អស្ចារ្យនេះ៉។ ព្រះវិហារជាច្រើនសព្វថ្ងៃនេះត្រូវ គេលក់នំឃុកឃី 'hot dogs' និងហាំប៊ឺហ្គឺរ ឬរៀបចំការលក់ការអ៊្រូទាំ ដើម្បីនាំមកនូវប្រាក់ចំណូល បន្ថែមដើម្បីបំពេញ នូវកង្វះខាតដង្វាយមួយភាគក្នុងដប់និងដង្វាយផ្សេងៗ។ប្រជាជនគ្រាន់តែបដិសេធមិន៉បង់៉នូវអ្វីដែលជារបស់ព្រះ។ ពួកគេជាចោរប្លន់នៃដង្វាយមួយភាគក្នុងដប់របស់ព្រះ។ នោះជាអ្វីដែលព្រះបានមានបន្ទូលនៅក្នុងម៉ាឡាគី ៣ ថា ៉*ព្រះអង្គបានប្លន់ទូលបង្គំដោយយកមួយភាគដប់និងតង្វាយផ្សេងៗ*៉។ ផ្តល់ឱ្យទៅព្រះនូវអ្វីដែលជាកម្មសិទ្ធិរបស់ទ្រង់ហើយអ្នកនឹងមិនត្រូវលក់អ្វីទាំងអស់ដើម្បីគាំទ្រដល់ពន្ធ័កិច្ចរបស់ព្រះឡើយ។

នេហេមា និងការថ្វាយដង្វាយ១ភាគក្នុង១០ បានទុកនៅក្នុងព្រះវិហារ

៉ពួកយើងជាបូជាចារ្យ ក្រុមលេវី និងប្រជាជន បានចាប់ឆ្នោតដាក់វេនគ្នាឧបត្ថម្ភអុស សំរាប់ព្រះដំណាក់របស់ព្រះនៃយើង គឺរៀងរាល់ឆ្នាំយើងត្រូវយកអុសមកជាតង្វាយតាមអំបូរ តាមពេលកំណត់ ដើម្បីដុតនៅលើអាសនៈរបស់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃយើង ដូចមានចែងទុកក្នុងក្រឹត្យវិន័យ។

៣៥ យើងក៏សន្យាយកផលដំបូងនៃស្រែចំការ និងផ្លែឈើទាំងប៉ុន្មានមកថ្វាយនៅក្នុងព្រះដំណាក់របស់ព្រះអម្ចាស់ ជារៀងរាល់ឆ្នាំដែរ។ យើងនឹងនាំកូនប្រុសច្បងរបស់យើងមកថ្វាយព្រះអម្ចាស់ ហើយក៏នាំកូនដំបូងនៃហ្វូងចៀម និងហ្វូងគោរបស់យើងមកថ្វាយព្រះអង្គ ដូចមានចែងទុកក្នុងក្រឹត្យវិន័យ គឺយើងនឹងនាំមកជូនក្រុមបូជាចារ្យ ដែលបំរើការងារនៅក្នុងព្រះដំណាក់របស់ព្រះនៃយើង។

យើងនឹងនាំម្សៅដំបូងរបស់យើង ព្រមទាំងតង្វាយដែលយើងបានញែកទុកដោយឡែក គឺមានផ្លែឈើគ្រប់មុខស្រាទំពាំងបាយជូរថ្មី និងប្រេងមកជូនក្រុមបូជាចារ្យ នៅក្នុងបន្ទប់អមនៃព្រះដំណាក់របស់ព្រះនៃយើង។ យើងនឹងយកភោគផលពីដីរបស់យើងមួយភាគដប់ ជូនក្រុមលេវី។ ក្រុមលេវីត្រូវទៅប្រមូលយកផលទាំងនោះពីស្រុកភូមិ ដែលមានស្រែចំការរបស់យើង។

ពេលក្រុមលេវីនាំយកតង្វាយ មួយភាគដប់ចូលមក បូជាចារ្យមួយរូបដែលជាពូជពង្សរបស់លោកអើរ៉ុន ត្រូវទៅជាមួយ ហើយទទួលយកមួយភាគដប់នៃតង្វាយមួយភាគដប់នោះ ទៅទុកក្នុងឃ្លាំងនៃព្រះដំណាក់របស់ព្រះនៃយើង។

ជនជាតិអ៊ីស្រាអែល និងក្រុមលេវី ត្រូវយកតង្វាយដែលគេបានញែកទុកដោយឡែក មកទុកក្នុងបន្ទប់ទាំងនោះ គឺមានស្រូវ ស្រាទំពាំងបាយជូរថ្មី និងប្រេង។ ក្នុងបន្ទប់ទាំងនោះ គេដាក់វត្ថុប្រើប្រាស់ក្នុងទីសក្ការៈ ហើយក្រុមបូជាចារ្យដែលត្រូវវេនបំពេីការងារក្រុមយាមទ្វារ និងក្រុមចំរៀងក៏ស្ថិតនៅក្នុងបន្ទប់នោះដែរ។ ដូច្នេះ យើងពុំបោះបង់ចោលព្រះដំណាក់របស់ព្រះនៃយើងឡើយ។"(នេហេមា ១០:៣៤-៣៩)

តើពួកលេវីនាំយកដង្វាយ១ភាគ១០ទៅឯណា? ***"នាំយកទៅឯ ព្រះវិហារនៃព្រះរបស់យើង"*** ពិតមែន! គ្រីស្ទានខ្លះបានចោទប្រកាន់គ្រូអធិប្បាយដោយលោកអធិប្បាយពីម៉ាឡាគី ៣:៩-១០ ដើម្បីបំភ័យប្រជាជនឲ្យថ្វាយអស់លុយរបស់ពួកគេទៅវិហារ។ ពួកគេបានបដិសេធថា ខទាំង២នេះ មិនមែនសំដៅទៅលើពួកជំនុំគ្រីស្ទាន ជារូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទទេ។

មាឡាគី - "ដង្វាយ១ភាគ១០ នឹងដង្វាយស្ម័គ្រពីចិត្ត"

"យើងជាព្រះអម្ចាស់ យើងមិនប្រែប្រួលទេរីឯអ្នករាល់គ្នាវិញ អ្នករាល់គ្នានៅតែជាកូនចៅយ៉ាកុបដដែល។

ព្រះអម្ចាស់នៃពិភពទាំងមូលមានព្រះបន្ទូលថាអ្នករាល់គ្នាក៏ដូចដូនតារបស់អ្នករាល់គ្នាដែរអ្នករាល់គ្នាងាកចេញពីច្បាប់របស់យើងគឺអ្នករាល់គ្នាមិនព្រមកាន់តាមទេ។ចូរនាំគ្នាវិលមករកយើងនោះយើងក៏វិលមករកអ្នករាល់គ្នាវិញដែរ។អ្នករាល់គ្នាពោលថា:"យើងខ្ញុំត្រូវវិលមកវិញយ៉ាងដូចម្ដេច?"។

តើមនុស្សកេងប្រវ័ញ្ចព្រះជាម្ចាស់ដូចម្ដេចបាន?អ្នករាល់គ្នាកេងប្រវ័ញ្ចយើង ហើយពោលថា"យើងខ្ញុំកេងប្រវ័ញ្ចព្រះអង្គដូចម្ដេចខ្លះ?។ **គឺអ្នករាល់គ្នាកេង** ប្រវ័ញ្ចតង្វាយមួយភាគដប់ និងតង្វាយដែលអ្នករាល់គ្នាត្រូវញែកទុកសំរាប់យើង!

អ្នករាល់គ្នាត្រូវបណ្ដាសាហើយ!ព្រោះប្រជាជាតិទាំងមូលបានកេងប្រវ័ញ្ចយើង។

ព្រះអម្ចាស់នៃពិភពទាំងមូលមានព្រះបន្ទូលថា«ចូរនាំយកតង្វាយមួយភាគដប់ទាំងប៉ុន្មានមកដាក់នៅក្នុងឃ្លាំងដើម្បីអោយមានស្បៀងអាហារក្នុងដំណាក់របស់យើង។ចូរធ្វើយ៉ាងនេះ ដើម្បីល្បងលយើងទៅនោះអ្នករាល់គ្នានឹងឃើញថាយើងនឹងបើកផ្ទៃមេឃបង្ហូរព្រះពរដ៏លើសលប់មកលើអ្នករាល់គ្នា។

ព្រះអម្ចាស់នៃពិភពទាំងមូលមានព្រះបន្ទូលថា«យើងនឹងរារាំងសត្វល្អិតមិនអោយបំផ្លាញដំណាំរបស់អ្នករាល់គ្នាហើយចំការទំពាំងបាយជូររបស់អ្នករាល់គ្នានឹងផ្ដល់ភោគផលបរិបូណ៌។

អ្នកមិនអាចថ្វាយអ្វី លើអ្វី ដែលព្រះប្រទានមកអ្នកទេ

ព្រះអម្ចាស់នៃពិភពទាំងមូលមានព្រះបន្ទូលថា«ប្រជាជាតិទាំងអស់នឹងពោលថាអ្នករាល់គ្នាពិតជាមានសុភមង្គលមែនដ្បិតស្រុករបស់អ្នករាល់គ្នានឹងទៅជាស្រុកមួយដ៏សម្បូណ៌សប្បាយ។" (មាឡាគី ៣:៦-១២)

"ព្រះអម្ចាស់នៃពិភពទាំងមូលមានព្រះបន្ទូលថា ចូរនាំយកតង្វាយមួយភាគដប់ទាំង ប៉ុន្មាន មកដាក់នៅក្នុងឃ្លាំងដើម្បី អោយមានស្បៀងអាហារក្នុងដំណាក់របស់យើង។ ខនេះប្រាប់យើង យ៉ាងច្បាស់ថាត្រូវនាំយកដង្វាយមួយភាគក្នុងដប់ទៅកន្លែងថ្វាយបង្គំធម្មតារបស់យើង។

"អ្នករាល់គ្នាត្រូវតែទៅថ្វាយបង្គំព្រះអម្ចាស់ នៅកន្លែងដែលព្រះអង្គបានជ្រើសរើស ក្នុងទឹកដីនៃ កុលសម្ព័ន្ធទាំងអស់របស់អ្នករាល់គ្នា ទុកជាព្រះដំណាក់ សំរាប់សំដែងព្រះនាមរបស់ព្រះអង្គ។

ត្រូវយកតង្វាយដុតទាំងមូល យញ្ញបូជា តង្វាយមួយភាគដប់ តង្វាយពិសេស តង្វាយលាបំណន់ ឬតង្វាយស្ម័គ្រចិត្ត ព្រមទាំងកូនដំបូងនៃហ្វូងគោ និងហ្វូងចៀមរបស់អ្នករាល់គ្នា ទៅថ្វាយព្រះអង្គនៅកន្លែងនោះ។ ដរាបណាអ្នករស់នៅលើទឹកដីរបស់អ្នក ចូរប្រយ័ត្ន កុំបំភ្លេចពួកលេវីឡើយ។"*

តើព្រះអម្ចាស់ដាក់នាមទ្រង់នៅ**កន្លែងណា**? តើ ***"កន្លែងនោះ"*** ដែលទ្រង់បានដាក់ព្រះនាមទ្រង់នៅឯណា? **កន្លែងនោះគឺនៅព្រះបន្ទូល ជាកន្លែងព្រះអម្ចាស់គង់នៅ ដែលគង់នៅក្នុងព្រះនាមព្រះអម្ចាស់ (យេស៊ូ)!** *"ត្បិតកន្លែងណាដែលមាន២ ឬ៣នាក់ ប្រជុំជាមួយគ្នា ដោយនូវឈ្មោះខ្ញុំ នោះខ្ញុំនូវកណ្តាលចំណោមអ្នកទាំងនោះដែរ"* (ពួកអ្នកជឿ ពួកជំនុំក្នុងស្រុក) ម៉ាថាយ ១៨: ២០។ ហើយដរាបណាមានពួកលេវីរស់នៅលើផែនដី នោះពួកគេមិនត្រូវបានបោះបង់ ឬ មិនដឹងមិនឮឡើយ។

ព្រះមានសេចក្តីសន្យាយ៉ាងពិសេសសំរាប់អ្នកជឿ បើសិនជាគាត់ ឬនាងនឹងស្តាប់បង្គាប់តាមបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់ ។ អញនឹងបើកទ្វារស្ថានសួគ៌ ដើម្បីចាក់ព្រះពរមកលើឯងដែលនឹងគ្មានកន្លែងល្មមនឹងទុកបានទេ " -ម៉ាឡាគី ៣:១០៖

ព្រះពរនៃព្រះក្លាយជាការពិតដល់អស់អ្នកដែលជឿ:
"ប្រសិនបើអ្នកយកចិត្តទុកដាក់ស្តាប់តាមព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់អ្នក ដោយកាន់ និងប្រតិបត្តិតាមបទបញ្ជាទាំងប៉ុន្មានរបស់ព្រះអង្គ ដូចខ្ញុំបង្គាប់នៅថ្ងៃនេះព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់អ្នក នឹងប្រទានអោយអ្នកបានទៅជាប្រជាជាតិមួយ ប្រសើរជាងប្រជាជាតិទាំងអស់នៅលើផែនដី។ ប្រសិនបើអ្នកស្តាប់តាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់អ្នក ព្រះអង្គនឹងប្រទានពរគ្រប់យ៉ាងដល់អ្នក

គឺព្រះអង្គប្រទានពរដល់អ្នក នៅតាមទីក្រុង ព្រះអង្គប្រទានពរដល់អ្នក នៅតាមស្រែចំការ។

ព្រះអង្គប្រទានពរអោយអ្នកមានកូនចៅច្រើន អោយដីរបស់អ្នកកើនភោគផលបរិបូណ៌ ហើយហ្វូងសត្វរបស់អ្នក គឺគោ និងចៀមក៏នឹងកើនចំនួនឡើងជាច្រើនដែរ។

ព្រះអង្គប្រទានពរអោយអ្នកមានផ្លែឈើពេញល្អី ព្រមទាំងមានស្រូវពេញជង្រុក។

ព្រះអង្គនឹងប្រទានពរដល់អ្នក ក្នុងគ្រប់កិច្ចការដែលអ្នកធ្វើ។

ព្រះអម្ចាស់នឹងធ្វើអោយបច្ចាមិត្តបាក់ទ័ព រត់នៅពីមុខអ្នក។ ពួកគេចេញមកវាយអ្នក ដោយដើរតាមផ្លូវតែមួយ តែពួកគេនឹងរត់នៅមុខអ្នក ទៅតាមផ្លូវប្រាំពីរ។

ព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរអោយអ្នកមានស្រូវពេញជង្រុក ហើយអ្វីៗដែលអ្នកធ្វើ ព្រះអង្គប្រទានពរជានិច្ច។ ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះរបស់អ្នក នឹងប្រទានពរអ្នកក្នុងស្រុកដែលព្រះអង្គប្រទានអោយអ្នក។

ពេលណាអ្នកប្រតិបត្តិតាមបទបញ្ជារបស់ព្រះអម្ចាស់ ជាព្រះនៃអ្នក ហើយដើរតាមមាគ៌ារបស់ព្រះអង្គ នោះព្រះអម្ចាស់ នឹងធ្វើអោយអ្នកទៅជាប្រជារាស្ត្រដ៏វិសុទ្ធ ដូចព្រះអង្គបានសន្យាជាមួយអ្នក។*

ជាតិសាសន៍ទាំងអស់នៅលើផែនដីនឹងឃើញថា ព្រះអម្ចាស់បានជ្រើសរើសអ្នកជាប្រជារាស្ត្ររបស់ព្រះអង្គផ្ទាល់ ហើយពួកគេនឹងកោតខ្លាចអ្នក។

ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់អ្នក នឹងប្រទានអោយអ្នកបានចំរុងចំរើន ដោយធ្វើអោយពូជពង្សរបស់អ្នក និងហ្វូងសត្វរបស់អ្នកកើនចំនួនច្រើនឡើង ហើយក៏ធ្វើអោយអ្នកទទួលភោគផលជាច្រើន នៅលើទឹកដីដែលព្រះអង្គបានសន្យាដល់បុព្វបុរស ថាប្រទានអោយអ្នកដែរ។*

ព្រះអម្ចាស់នឹងបើកផ្ទៃមេឃ បង្អុរភ្លៀងចុះមកស្រោចស្រពទឹកដីរបស់អ្នកតាមរដូវកាល ដើម្បីប្រទានពរដល់កិច្ចការទាំងប៉ុន្មានដែលអ្នកធ្វើ។ អ្នកនឹងអោយទ្រព្យដល់ប្រជាជាតិជាច្រើនខ្ចី តែអ្នកមិនខ្ចីពីគេឡើយ។

ព្រះអម្ចាស់ជាព្រះរបស់អ្នក នឹងធ្វើអោយអ្នកបានថ្កុំថ្កើងជាងគេ គឺមិនមែនអន់ជាងគេទេ អ្នកនឹងទទួលកិត្តិយសខ្ពង់ខ្ពស់ជានិច្ច គឺមិនចុះអោនថយឡើយ។ ប៉ុន្តែ អ្នកត្រូវស្តាប់បង្គាប់ ហើយកាន់ និងប្រតិបត្តិតាមបទបញ្ជារបស់ព្រះអង្គ ដែលខ្ញុំប្រគល់អោយអ្នកនៅថ្ងៃនេះ។

មិនត្រូវងាកទៅឆ្វេង ទៅស្តាំ ឆ្ងាយពីបទបញ្ជាទាំងប៉ុន្មាន ដែលខ្ញុំប្រគល់អោយអ្នកនៅថ្ងៃនេះ ហើយបែរទៅជំពាក់ចិត្ត និងគោរពថ្វាយបង្គំព្រះឯទៀតៗឡើយ"(ចោទិយកថា ២៨:១-១៤)

អ្នកមិនអាចថ្វាយអ្វី លើអ្វី ដែលព្រះប្រទានមកអ្នកទេ

២. ការថ្វាយដង្វាយ១ភាគក្នុង១០ នឹងដង្វាយស្មគ្រ័ពីចិត្ត មិនបានចប់នៅក្រោមសញ្ញាថ្មីទេ

ក្រឹត្យវិន័យ និងព្រះគុណ

មានសៀវភៅជាច្រើនអំពីការថ្វាយដង្វាយ១ភាគក្នុង១០ ដែលអ្នកនិពន្ធទាំងនោះ បានដកស្រង់បទគម្ពីរជាក់លាក់មួយចំនួនមក ហើយអធិប្បាយពីបទគម្ពីរទាំងនោះ។ អ្នកមិនអាចធ្វើអញ្ចឹងបានទេ អ្នកត្រូវតែមើលគ្រប់ទាំងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ទាក់ទងនឹងគោលលទ្ធិ (សេចក្តីបង្រៀន) ដែលអ្នកកំពុងតែនិយាយ ។ **អ្នកមិនអាចចេញឆ្ងាយពីសេចក្តីពិតទេ ។**

តើការថ្វាយដង្វាយ១ភាគក្នុង១០ ត្រូវអនុវត្តតែនៅក្នុង គ្រាសញ្ញាចាស់ប៉ុណ្ណោះឬ? តើការថ្វាយដង្វាយ១ភាគក្នុង១០ ត្រូវបានលុបចោល នៅពេលចាប់ផ្តើមមានសញ្ញាថ្មីឬ? បើសិនជាឆ្លើយថា "បាទ" អញ្ចឹងហេតុអ្វីបានជាយើងមានបទគម្ពីរនៅសញ្ញាថ្មី ដែលបញ្ជាក់ថាការថ្វាយដង្វាយ១ភាគក្នុង១០មានពិតមែន?

មានអ្នកខ្លះបាននិយាយថា ការថ្វាយដង្វាយនេះអនុវត្តសំរាប់តែពួកយូដាទេ ប៉ុន្តែគេមិនអាចចង្អុលភស្តុតាងនៅក្នុងបទគម្ពីរបានទេ។ ព្រះបន្ទូលនៃព្រះត្រូវតែជាអ្នកដឹកនាំយើង ឲ្យដោះស្រាយគ្រប់បញ្ហាទាំងអស់។ យើងត្រូវតែកាត់ស្រាយបទគម្ពីរអោយបានត្រឹមត្រូវតាមសេចក្តីពិត។ ដោយមានការនេះក្នុងគំនិត ចូរយើងមើលបទគម្ពីរសិន ។

យើងត្រូវតែស្គាល់អំពីបទគម្ពីរឲ្យបានច្បាស់ថា កន្លែងខ្លះនិយាយសំដៅទៅលើតែសាសន៍យូដា សាសន៍ដទៃឬវិហារនៃព្រះ - "សូមបងប្អូនកុំធ្វើអោយសាសន៍យូដា សាសន៍ក្រិក ឬក្រុមជំនុំ *របស់ព្រះជាម្ចាស់ ជំពប់ចិត្តឡើយ។ ..." (១កូរិនថូ១០:៣២)។ ទោះបីជាគម្ពីរបានចែងសំរាប់មនុស្សគ្រប់ជាន់ថ្នាក់ក៏ដោយ ហើយសំរាប់ឲ្យពួកគេរៀន ក៏មិនសង្កត់ធ្ងន់ទៅលើគ្រប់មនុស្សជាតិទូរទៅដែរ។ ផ្នែកខ្លះនិយាយអំពីសាសន៍យូដា ខ្លះនិយាយអំពីសាសន៍ដទៃ នឹងខ្លះទៀតសំដៅទៅលើពួកជំនុំ។ ទាំងនេះ គេបែងចែកវណ្ណៈ នៃមនុស្សជាតិ ជា៣ផ្នែកធំៗ។ រីឯគម្ពីរទាំងមូលបានចែងមកសំរាប់តែតំរង់ពួកជំនុំ វាមិនមែនគ្រាន់តែចែងអំពីពួកជំនុំប៉ុណ្ណោះទេ។

តើបងប្អូនកត់សំគាល់ទេថា អស់ទាំងក្រឹត្យវិន័យ១០ប្រការ ត្រូវបានបញ្ជាក់ឡើងវិញនៅក្នុងសញ្ញាថ្មី លើកលែងតែប្រការទី៤ ដែលទាក់ទងនិងថ្ងៃឈប់សំរាកឬទេ? (រ៉ូម៖១៣:៨-១០ , អេភូសូរ ៦:១-២ ,យ៉ាកុប ៥:១២, ១យ៉ូហាន ៥:២១) ហេតុអ្វីបានជាព្រះលុបក្រឹត្យវិន័យទី៤ចោល បើសិនជាទ្រង់ចង់អោយពួកជំនុំដើរតាមក្រឹត្យវិន័យនោះ? បើសិនជាព្រះចង់ឲ្យពួកជំនុំនៅ

ក្រោមសេចក្តីសញ្ញាថ្មី ធ្វើការអ្វីពិតប្រាកដ ទ្រង់ពិតជាបង្ហាញអោយយើងដឹង។ ការថ្វាយដង្វាយ១ភាគក្នុង១០ គឺជាសេចក្តីពិត ដែលព្រះអម្ចាស់យេស៊ូមិនបានលុបចោលទេ ព្រោះទ្រង់ចង់អោយពួកជំនុំបន្តអនុវត្ត និងដើម្បីឲ្យបានទទួលសេចក្តីសន្យាដោយសារការថ្វាយនោះ ។

គម្ពីរបានចែងប្រាប់យើងថា ទោះជាយើងជាពួកសាសន៍ដទៃខាងសាច់ឈាម ក៏យើងជាពួកសាសន៍យូដាខាងវិញ្ញាណនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទដែរ។ " ......" (រ៉ូម ២:២៨-២៩)។ លើសពីនេះទៅទៀត ក្នុងនាមជាពួជសាសន៍ដទៃ យើងត្រូវបានផ្សាំភ្ជាប់ជាមួយនឹងដើមអូលីវ នឹងក្លាយជាអ្នករួមចំណែកព្រះពរខាងវិញ្ញាណដែរ។ ទាក់ទងនឹងបញ្ហានេះ លោកប៉ុលបាននិយាយថា *"សាសន៍អ៊ីស្រាអែលប្រៀបបីដូចជាដើមអូលីវ ដែលគេកាត់មែកខ្លះចោល រីឯអ្នកវិញ អ្នកប្រៀបបីដូចជាមែកអូលីវព្រៃ ត្រូវគេយកមកផ្សាំជំនួសមែក ដែលគេកាត់ចោលនោះ។ ឥឡូវនេះ អ្នកស្រូបយកជីជាតិពីឫសរួមជាមួយមែកឯទៀតៗដែរ... ប្រហែលជាអ្នកពោលថា ព្រះជាម្ចាស់បានកាត់មែកទាំងនោះចោល ដើម្បីយកខ្ញុំមកផ្សាំជំនួស!"* (រ៉ូម១១:១៧,១៩)។ មែកខ្លះ "សំដៅទៅលើពួកអ៊ីស្រាអែលដែលត្រូវកាច់ចេញ ដោយព្រោះមិនបានជឿ" (រ៉ូម១១:២០) និងខ្នែង "អូលីវព្រៃ" សំដៅទៅលើពួកសាសន៍ដទៃដែលត្រូវបានផ្សាំជាមួយដើមអូលីវស្រុក។

ព្រះយេស៊ូបានមានបន្ទូលថា *"ខ្ញុំជាដើមទំពាំងបាយជូរ ឯអ្នករាល់គ្នាជាខ្នែង"* (យ៉ូហាន១៥:៥ខ) យើងដឹងថា ពួកជំនុំបានក្លាយជាអ្នករួមចំណែកជាមួយដើមទំពាំងបាយជូរដូចគ្នាដូច្នេះ យើងអាចសន្និដ្ឋានថា ការអនុវត្តនៃការថ្វាយដង្វាយ១ភាគ១០ ដែលពួកសាសន៍យូដាខាងសាច់ឈាមបានធ្វើនោះពួកសាសន៍យូដាខាងវិញ្ញាណដែលជាអវៈយវៈនៃពួកជំនុំរបស់ព្រះ ក៏ត្រូវថ្វាយដង្វាយ១ភាគ១០ដែរ។ ព្រះគម្ពីរមិនបានចែងថា ឈប់ថ្វាយដង្វាយ១ភាគក្នុង១០ទេ នៅពេលដែលចូលសម័យព្រះគុណជំនួសសម័យក្រឹត្យវិន័យនោះ។ ប៉ុន្តែសញ្ញាថ្មីនិយាយបញ្ជាក់ឡើងវិញ និងបានបង្រៀនយើងថា អ្នកជឿគួរតែថ្វាយដង្វាយ១ភាគ១០។

៣-ការថ្វាយដង្វាយ១ភាគក្នុង១០ នៅក្នុងសញ្ញាថ្មី

ពួកអ្នកដឹងនាំខាងសាសនា

*"ពួកអាចារ្យ និងពួកផារីស៊ីដ៏មានពុតអើយ! អ្នករាល់គ្នាត្រូវវេទនាជាពុំខាន ព្រោះអ្នករាល់គ្នាយកជីរអង្កាម ជីរនាងវង និងម្អមមួយភាគដប់មកថ្វាយព្រះជាម្ចាស់ ប៉ុន្តែ អ្នករាល់គ្នាលះបង់ក្រឹត្យវិន័យ*សំខាន់ៗចោល មានសេចក្តីសុចរិត មេត្តាករុណាធម៌ និងជំនឿស្មោះត្រង់ជាដើម។ វិន័យទាំងប៉ុន្មានប្រការ*

អ្នកមិនអាចថ្វាយអ្វី លើអ្វី ដែលព្រះប្រទានមកអ្នកទេ

នេះហើយ ដែលអ្នករាល់គ្នាត្រូវប្រតិបត្តិតាមដោយឥតលះបង់ចោលប្រការឯទៀតៗ។(ម៉ាថាយ ២៣:២៣)

ព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទបានស្តីបន្ទោសពួកអាចារ្យ និងពួកផារិស៊ី ដែលជាអ្នកដឹកនាំខាងសាសនា នៅសម័យរបស់ទ្រង់ ដោយព្រោះពួកគេជាមនុស្សមានពុត។ ទ្រង់មិនបានប្រឆាំងនិងការថ្វាយដង្វាយ១ភាគ១០ទេ ប៉ុន្តែទ្រង់បានបន្ថែមថា "*ការទាំងអស់នេះក៏អ្នកត្រូវធ្វើដែរ.....*" អ្នកខ្លះនិយាយថា ព្រះយេស៊ូកំពុងតែនិយាយទៅកាន់ពួកសាសន៍យូដា។ បើសិនជាអញ្ចឹងមែននោះ តើកន្លែងណា ដែលបញ្ជាក់ថា ពួកយើងដែលជាពួកជំនុំព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់លែងថ្វាយដង្វាយ១ភាគ១០?

ព្រះបានចាត់សាវកប៉ូលឲ្យទៅពួកសាសន៍ដទៃ ហើយគាត់បានសរសេរសំបុត្រ១៤ច្បាប់ដល់ពួកជំនុំ ហើយនៅពេលខ្លះគាត់បាននិយាយទៅកាន់ពួកសាសន៍យូដាផ្ទាល់។ តើយើងក្នុងនាមជាសាន៍យូដាខាងវិញ្ញាណ មិនបានទទួលការទូន្មានពីសំបុត្រ១៤ច្បាប់ ដែលបានសរសេរផ្ញើទៅពួកជំនុំទេឬអ្វី? ជាការពិត យើងបានទទួលការទូន្មានពីសំបុត្រទាំងនោះ អាម៉ែន២កាក់!

២កាក់

"ព្រះយេស៊ូគង់នៅមុខហិបតង្វាយ ព្រះអង្គទតមើលរបៀបដែលបណ្តាជនយកប្រាក់មកដាក់ក្នុងហិបនោះ។ អ្នកមានច្រើននាក់ដាក់ប្រាក់ជាច្រើន។

មានស្ត្រីមេម៉ាយក្រីក្រម្នាក់មកដល់ នាងយកប្រាក់ពីរសេនជាចំនួនដ៏តិចតួចបំផុត ដាក់ក្នុងហិបតង្វាយនោះដែរ។

*ព្រះយេស៊ូត្រាស់ហៅពួកសិស្ស*មក ហើយមានព្រះបន្ទូលទៅគេថា «ខ្ញុំសុំប្រាប់អោយអ្នករាល់គ្នាបានដឹងច្បាស់ថា ស្ត្រីមេម៉ាយក្រីក្រនេះបានដាក់ប្រាក់ក្នុងហិបច្រើនជាងគេទាំងអស់*

ដ្បិតពួកអ្នកទាំងនោះយកប្រាក់សំណល់ របស់ខ្លួនមកដាក់។ រីឯស្ត្រីមេម៉ាយនេះវិញ ទោះបីនាងក្រីក្រយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏នាងបានយកប្រាក់ដែលនាងត្រូវការជាចាំបាច់មកដាក់ដែរ គឺប្រាក់ទាំងប៉ុន្មានដែលនាងមានសំរាប់ចិញ្ចឹមជីវិត"។ ម៉ាកុស ១២: ៤១-៤៤ ;លូកា ២១:១-៤

ការបង្រៀនរបស់សាវកប៉ូល

សាវកប៉ូល បាននិយាយយ៉ាងច្បាស់លាស់និងបញ្ហានៃការថ្វាយរបស់គ្រីស្ទាន ដែលមានចែកនៅក្នុងសំបុត្រមួយចំនួនរបស់គាត់។ គាត់បានសរសេរអស់ពីជំពូក នៅក្នុង២កូរិនថូសទាក់ទងនេងប្រធានបទនេះ ។ នៅក្នុង១កូរិនថូស ៩ ប៉ូលបានប្រកាសថា ពួកអ្នកដែលបំរើការខាងវិញ្ញាណ គួរតែអោយអ្នកជឿតាមរយៈពួកគេ ឧបត្ថម្ភដល់ពួកគេ។ "*មិនដែលមាននរណាបំរើកងទ័ពហើយចេញសោហ៊ុយខ្លួនឯងឡើយ មិនដែលមាននរណាដាំទំពាំងបាយជូរ*

ហើយមិនបរិភោគផ្លែនោះទេ ក៏មិនដែលមាននរណាចិញ្ចឹមហ្វូងសត្វ ហើយមិនពិសាទឹកដោះរបស់សត្វក្នុងហ្វូងនោះដែរ។...." ១កូរិន.៩:៧ "

បន្ទាប់មក គាត់បានបន្តទៀត ដោយចង្អុលទៅឯសញ្ញាចាស់ និងបង្ហាញពីរបៀប ដែលពួកសង្ឃ និងលេវីដែលធ្វើការបំរើប្រចជាជននៅក្នុងវិហារ ក៏បានទទួលការឧបត្ថម្ភពីប្រជាជានដែល។ ត្រង់នេះ គាត់សំដៅទៅលើក្រឹត្យវិន័យនៃដង្វាយ១ភាគ១០ជាប្រពន្ធ័លេវី។ បន្ទាប់មក គាត់បាននិយាយពីការអនុវត្តគោលការណ៍នៃដង្វាយ១ភាគ១០ នៅក្នុង១កូរិន.៩:១៤ "*...រីឯព្រះអម្ចាស់វិញ ព្រះអង្គបានបង្គាប់មកថា អស់អ្នកដែលផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អ ត្រូវតែចិញ្ចឹមជីវិតដោយសារដំណឹងល្អនោះ។ (ដែលមានប្រពន្ធ័ និងគោលការណ៍)...*

ការសន្និដ្ឋាន បានច្បាស់លាស់ហើយត្រង់នេះ ។ គោលការណ៍នៃការដង្វាយ១ភាគក្នុង១០ដដែលនេះ ដែលនៅក្នុងសញ្ញាចាស់ ត្រូវយកមកអនុវត្តនៅសញ្ញាថ្មីដែរ។ ប៉ូលបាន បញ្ជាក់ថា " ព្រះអម្ចាស់បានតាំងឡើង " យ៉ាងដូច្នេះ តាមប្រមើលទៅ យោងតាមគម្ពីរ ម៉ាថាយ១០:១០ និងលូកា១០:៧-៨ ព្រហយេស៊ូបានមានបន្ទូលប្រាប់សាវករបស់ទ្រង់ ឲ្យទទួលអំណាច និងជំនួយពីពួកអ្នក ដែលពួកសាវកបានធ្វើពន្ធ័កិច្ច (ផ្សាយព្រះបន្ទូល) ។ ជាក់ស្តែងផែនការទី១ ត្រូវរួមបញ្ចូលទាំងគោលការណ៍នៃដង្វាយ១ភាគក្នុង១០ដែលជាផ្នែកសំខាន់១នៃសេដ្ឋកិច្ចនៅក្នុងសញ្ញាចាស់ ។

ថ្ងៃទី១នៃសប្តាហ៍

ប៉ូលក៏បានបញ្ជាក់ផងដែរពីប្រធានបទនៃ ការថ្វាយដង្វាយនៅក្នុង១កូរិន គាត់បានឲ្យដំបូន្មានដដែល ដែលគាត់បានឲ្យ ដល់ពួកជំនុំដដែលនៅក្នុងតំបន់នោះ។

" *រីឯការរៃប្រាក់ ផ្ញើទៅជូនបងប្អូននៅយេរូសាឡឹមវិញ សូមបងប្អូនចាត់ចែងដូចខ្ញុំបានផ្តែផ្តាំដល់ក្រុមជំនុំនានា នៅស្រុកកាឡាទីដែរ គឺរាល់ថ្ងៃអាទិត្យ សូមបងប្អូនយកប្រាក់ទុកដោយឡែកនៅផ្ទះអោយហើយ តាមតែម្នាក់ៗអាចសន្សំបានមិនបាច់ចាំខ្ញុំមកដល់ ទើបនាំគ្នារៃប្រាក់នោះឡើយ*"។ (១កូរិន. ១៦: ១-២)

ព្រះយេស៊ូទតឃើញពួកអ្នកមានយកប្រាក់មកដាក់ក្នុងហិប ថ្វាយព្រះជាម្ចាស់។ ព្រះអង្គទតឃើញស្ត្រីមេម៉ាយក្រីក្រម្នាក់យកប្រាក់ពីរសេន មកដាក់ក្នុងហិបនោះដែរ។ ព្រះអង្គមានព្រះបន្ទូលថា៖ «ខ្ញុំសុំប្រាប់អោយអ្នករាល់គ្នាដឹងច្បាស់ថា ស្ត្រីមេម៉ាយក្រីក្រនេះបានដាក់ប្រាក់ច្រើនជាងគេទាំងអស់

អ្នកមិនអាចថ្វាយអ្វី លើអ្វី ដែលព្រះប្រទានមកអ្នកទេ

ដ្បិតអ្នកទាំងនោះបានយកប្រាក់សំណល់របស់ខ្លួនមកដាក់ក្នុងហិប។ រីឯស្ត្រីមេម៉ាយនេះវិញ ទោះបីនាងក្រីក្រយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏នាងយកប្រាក់ទាំងអស់ ដែលនាងត្រូវការជាចាំបាច់សំរាប់ចិញ្ចឹមជីវិត មកដាក់ក្នុងហិប ថ្វាយព្រះជាម្ចាស់ដែរ»។ លូកា២១:១-៤

ត្រង់នេះ គឺជាកម្មវិធីនៃការថ្វាយដង្វាយ ដែលត្រូវមានការបរិច្ចាកយ៉ាងទៀងទៀតប្រចាំសប្តាហ៍ តាមសមមាត្រ ចំពោះអ្នកដែលមានលទ្ធភាពថ្វាយ " តាមដែលព្រះបានចំរើនដល់គាត់ " ។ ការសំដៅយ៉ាងច្បាស់ទៅលើការថ្វាយដង្វាយ១ភាគក្នុង១០ ប្រហែលលើសពី១ភាគ១០ទៅទៀត ។ នៅពេលដែលយើងមើលគម្ពីរកិច្ចការ ២:៤៤-៤៥ និងកិច្ចការ ៤:៣៤-៣៧ ហើយមលកឃើញពីរបៀបដែលពួកគ្រីស្ទានដំបូងបានលក់ទ្រព្យសម្បិត្តរបស់គេនិងបានបែងចែកលុយលក់បាន ដល់គ្រប់គ្នាយើងគួរតែដឹងថា ប៉ូលបានចាត់ចែងឲ្យមានចំនួនអប្បបរមាតិចតួច គឺ១០ភាគរយនៅក្នុងកម្មវិធីថ្វាយដង្វាយ១ភាគក្នុង១០។ នៅក្នុង២កូរិន.៨:១៤ ប៉ុលបានពង្រឹងតំរូវការថ្វាយយ៉ាងទៀងទាត់តាមសមាមារត នៅពេលដេលគាត់បាននិយាយពី " ភាពស្មើគ្នា " ដែលនឹងមិនធ្វើអោយមានបន្ទុកទៅនៃការថ្វាយផ្សេងទៀតយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរទៅលើនរណាម្នាក់ ជាម្នាក់ទៀត។ ការនេះអាចសំរេចទៅបាន ដោយការថ្វាយដង្វាយ១ភាគ១០ប៉ុណ្ណោះ។ គ្រីស្ទានបានទទួលការដាស់តឿនឲ្យថ្វាយដោយទៀងទាត់ ជាប្រពន្ធ័ តាមសមាមាត្រ ដោយសេរី និងជាយញ្ញបូជាផងដែរ។ ប៉ូល បានហៅបែបបទនៃការថ្វាយនេះជា "ព្រះគុណ" ដែលមានគុណធម៍ (គុណសម្បត្តិ) ដដែលដូចព្រះគុណផ្សេងៗទៀតរបស់ពួកគ្រីស្ទ ដូចជា ជំនឿ ពាក្យសំដី ចំណេះដឹង ការអំណត់ និងសេចក្តីស្រលាញ់ (មើល២កូរិន.៨:៧)។ គាត់បានចង្អុលទៅព្រះគ្រីស្ទ ដែលស្ម័គ្រចិត្តថ្វាយអស់ទាំងទ្រព្យសម្បត្តិខាងឋានសួគ៍របស់ទ្រង់ ដែលយើងអាចក្លាយជាអ្នកមាន តាមរយះភាពក្រីក្ររបស់ទ្រង់។ គាត់បានប្រាប់ពីសេរីភាពរបស់ពួកជំនុំនៅក្នុងស្រុកម៉ាសេដូន ហើយជំរុញអោយពួកកូរិនថូស ដើរតាមគំរូដ៏ល្អរបស់ពួកគេ ហើយធ្វើជាគំរូល្អដល់អ្នកឯទៀត គាត់បានប្រាប់ពួកគេថា គាត់បានអួតពីសេរីភាព ហើយសូមកុំឲ្យពួកគេ *"ធ្វើឲ្យគាត់ស្រងាកចិត្ត"*។

ក្រៅពីការថ្វាយដង្វាយ១ភាគក្នុង១០ ជាភារះគ្រឹះរបស់គ្រីស្ទាន ពួកគ្រីស្ទានគួរតែថ្វាយដង្វាយស្ម័គ្រពីចិត្តដែរ ជាផ្នែកខាងសាច់ឈាម នៃជីវិតរបស់ពួកគេ។

គ្រីស្ទាន គឺជាអ្នកបំរើព្រះ និងគឺ ជាអ្នកទទួលខុសត្រូវលើការថ្វាយអ្វីដែលគាត់មាន ដល់ការងាររបស់ព្រះ។ គម្ពីរកិច្ចការមានគំរូជាច្រើនអំពីពួកអ្នកដែលថ្វាយគ្រប់របស់ ដែលគេមាននិងអំពីពួកជំនុំ ដែលប្រមូលដង្វាយ ដើម្បី

ជួយបងប្អូន ដែលខ្វះខាតរបស់ពួកគេនៅក្នុងទីក្រុងផ្សេងទៀត ។ ប៉ុលបានទទួលដង្វាយដែលគាត់យកតាមខ្លួន ទៅក្រុងយេរូសាឡិម ដើម្បីជួយសង្គ្រោះពួកបរិសុទ្ធនៅទីនោះ។ ដោយសាខេបានផ្លាស់ប្រែជាថ្មី គាត់បានថ្វាយទ្រព្យល្អរបស់គាត់ពាក់កណ្ដាលដល់អ្នកក្រ ។ ព្រះយេស៊ូបានសូមឲ្យអ្នក គ្រប់គ្រងច្បាប់ជាអ្នកមាន លក់អស់ទាំងទ្រព្យសម្បត្តិ ដែលគាត់មាន ហើយយកទៅចែកដល់អ្នកក្រ ដើម្បីឲ្យគាត់បានដើរតាមទ្រង់ ដែលជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់គាត់។

តាមរយៈឧទាហរណ៍ទាំងនេះ យើងអាចសន្និដ្ឋានដោយសុវត្ថិភាពថា គោលការណ៍នៃការថ្វាយដង្វាយ១ភាគ១០ ត្រូវបានអនុវត្តយ៉ាងទូលំទូលាយ ដោយពួកជំនុំដំបូង។ ទោះជាមិនបាននិយាយយ៉ាងជាក់លាក់នៅក្នុងសំបុត្ររបស់ពួកសាវកក៏ដោយ ក៏យើងអាចជឿថាគោលការណ៍នៃការថ្វាយដង្វាយ១ភាគក្នុង១០នៅក្នុងសម័យសញ្ញាចាស់ ក៏យកមកអនុវត្តតទៅទៀត និងអនុវត្តយ៉ាងទូលំទូលាយដោយពួកជំនុំដំបូង និងបានបង្កើតជាផ្នែកយ៉ាងសំខាន់នៃជីវិតរបស់ពួកគេ។ ជាការពិតយើងមិនគួររំពឹងរកឲ្យឃើញ "*ការថ្វាយដង្វាយ១ភាគក្នុង១០*" ថែង ដូចនៅក្នុងសញ្ញាថ្មី ព្រោះថា អត្រា ដែលគ្រីស្ទានបានថ្វាយ មានកំរិតខ្ពស់ជាងចំនួនអប្បបរមា ដែលបានតំរូវដល់ពួកគេ នៅក្នុងដង្វាយ១ភាគ១០ ។

****

ដង្វាយស្មគ្រ័ពីចិត្ត

ព្រះមិនគ្រាន់តែចង់បានដង្វាយ១ភាគ១០ប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែទ្រង់ក៏ចង់បានដង្វាយស្មគ្រ័ពីចិត្តពីយើងផងដែរ ដែលយើងគួតែយកទៅថ្វាយទ្រង់នៅក្រុមជំនុំក្នុងស្រុក។ មានគ្រីស្ទានជាច្រើនជឿថា ពួកគេអាចចែកចាយដង្វាយ១ភាគ១០ និងស្មគ្រ័ពីចិត្តនៅកន្លែងណាក៏បានឲ្យតែពួកគេចង់ថ្វាយ។ អ្នកខ្លះមិនថ្វាយដង្វាយ១ភាគ១០ ឬស្មគ្រ័ពីចិត្តទេ។

តើអ្នកឆ្ងល់ទេថា ហេតុអ្វីបានជាមានគ្រីស្ទានជាច្រើន រងគ្រោះដោយភាពក្រីក្រ និងមិនអាចបំពេញតំរូវរបស់ខ្លួន? អ្នកនិងដឹងពីមូលហេតុជាច្រើននៅទំព័រខាងមុខទៀត។ សូមឲ្យយើងមើលព្រះគម្ពីរបរិសុទ្ធទាំងអស់គ្នាសិន ហើយមើលអ្វី ដែលព្រះមានបន្ទូលអំពីដង្វាយស្មគ្រ័ពីចិត្ត នៅក្នុងសញ្ញាចាស់ និងសញ្ញាថ្មី ។

៤- ដង្វាយស្មគ្រ័ពីចិត្ត នៅក្នុងសញ្ញាចាស់

ការថ្វាយយញ្ញបូជា

"*ហើយពេលអ្នករាល់គ្នាធ្វើយញ្ញបូជាថ្វាយព្រះអម្ចាស់ ទោះបីជាតង្វាយដុតទាំងមូលក្ដី ឬយញ្ញបូជាលាបំណន់ តង្វាយដោយស្ម័គ្រចិត្ត ឬ*

អ្នកមិនអាចថ្វាយអ្វី លើអ្វី ដែលព្រះប្រទានមកអ្នកទេ

តង្វាយសំរាប់ពិធីបុណ្យដ៏សំខាន់ៗក្តី នោះត្រូវយកគោ ឬចៀម មកថ្វាយ ដើម្បីអោយមានក្លិនឈ្ងុយជាទីគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះអម្ចាស់។ ជនគណនា ១៥:៣

នេះគឺជាក្រឹត្យវិន័យ សំរាប់ការថ្វាយដង្វាយ ជាសត្វដំបូងថ្វាយដល់ព្រះអម្ចាស់។ ពួកគេមិនត្រូវថ្វាយដល់ទ្រង់ តែផលដំបូង និងពោតក្នុងចំការ១ភាគ១០របស់ពួកគេប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែក៏ថ្វាយផ្នែកនៃអ្វី ដែលពួកគេមាននៅក្នុងផ្ទះ ឬនៅក្នុងកន្លែងដែលចាំបាច់របស់ពួកគេ។ នៅពេលដែលពួកគេជិតរៀបចំម្ហូបម្ហារដាក់លើតុ ផ្នែកនៃសត្វខ្លះត្រូវថ្វាយដង្វាយលើកចុះឡើងដល់ព្រះ ហើយពួកសង្ឃនិងបានដង្វាយនេះ មកប្រើប្រាស់នៅក្នុងគ្រួសាររបស់ពួកគេ។ ពួកសង្ឃពឹងពាក់លើព្រះទាំងស្រុងសំរាប់អាហារប្រចាំថ្ងៃ។ យើងអាននៅក្នុងម៉ាថាយ ៦:១១ អំពីរបៀប ដែលព្រះយេស៊ូបង្រៀនឲ្យយើងអធិដ្ឋាន "សូមព្រះប្រទានអាហារ ដែលយើងខ្ញុំត្រូវការនៅថ្ងៃនេះ" គឺមិនមែន *"សូមប្រទានផលដែលយើងខ្ញុំត្រូវការនៅឆ្នាំនេះ ទេ។"*

"ក្នុងចំណោមប្រជាជនគេសង្កត់សង្កិនគ្នាទៅវិញទៅមកម្នាក់ៗសង្កត់សង្កិនបងប្អូនរបស់ខ្លួន។ក្មេងក្មាងប្រឆាំងនឹងចាស់ៗមនុស្សពាលប្រឆាំងនឹងមនុស្សថ្លៃថ្នូរ។" (អេសាំ ៣: ៥ខ។) ពួកគេម្នាក់ៗបានថ្វាយដង្វាយស្មគ្រ័ពីចិត្តដល់ព្រះអម្ចាស់។ ក្រឹត្យវិន័យតំរូវមានថ្វាយច្រើន ប៉ុន្តែពួកគេនាំយកមកច្រើនថែមទៀត។ ទោះចាពួកគេមានទ្រព្យសម្បត្តិតិចតួចក៏ដោយ ក៏គេថ្វាយយញ្ញបូចា (ដង្វាយ)ស្មគ្រ័ពីចិត្តដែរ ព្រោះពួកគេមានសេចក្តីឧស្សាហ៍ធំ។ យើងអាចសន្និដ្ឋានប៉ុណ្ណោះថា ពួកគេមានអាហារនៅលើតុរបស់ពួកគេតិច ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចផ្គត់ផ្គង់អាហាររបស់ព្រះអោយបានបរិបូរ។ វិញ្ញាណនៃការថ្វាយនេះ កំពុងតែបង្ហាញឲ្យគេឃើញតាមសញ្ញាចាស់ និងសញ្ញាថ្មី។ បទគម្ពីរផ្សេងទៀត ដែលទាក់ទងនិងដង្វាយស្ម័គ្រពិចិត្ត នៅក្នុងសញ្ញាចាស់ គឺ ជនគណនា ២៩: ៣៩. ចោទិយកថា ១២:៦. ២៣:២៣ ២របាក្សត្រ ៣១:១៤. អេសាំ ៧:១៦. ៨:២៨ និងទំនុកដំកើង ១១៩:១០៨ សូមបងប្អូនអានបទគម្ពីរទាំងនេះ ។

៥ - ដង្វាយស្មគ្រ័ពិចិត្ត នៅក្នុងសញ្ញាថ្មី

លើសពីភារកិច្ចទៅទៀត

*"កុំធ្វើបុណ្យទាននៅមុខមនុស្សម្នា ដើម្បីអោយតែគេឃើញនោះឡើយ។ ធ្វើបែបនេះអ្នករាល់គ្នាពុំបានទទួលរង្វាន់អ្វីពីព្រះបិតារបស់អ្នករាល់គ្នាដែលគង់នៅស្ថានបរមសុខ*ទេ។*

ពេលណាអ្នកធ្វើទានដល់ជនក្រីក្រ កុំស្រែកប្រកាសក្តែងៗដូចពួកមានពុតតែងធ្វើនៅក្នុងសាលាប្រជុំ ឬនៅតាមដងផ្លូវ ដើម្បីអោយមនុស្សម្នាកោត*

សរសើរនោះឡើយ។ ខ្ញុំសុំប្រាប់អ្នកកាល់គ្នាអោយដឹងច្បាស់ថា អ្នកទាំងនោះបានទទួលរង្វាន់របស់គេហើយ។

រីឯអ្នកវិញ កាលណាដៃស្តាំអ្នកធ្វើទាន មិនបាច់អោយដៃឆ្វេងដឹងឡើយ

ដើម្បីអោយទានរបស់អ្នកនៅស្ងាត់កំបាំង ហើយព្រះបិតារបស់អ្នក ទតឃើញអំពើដែល អ្នកធ្វើនៅក្នុងទីស្ងាត់កំបាំង ទ្រង់នឹងប្រទានរង្វាន់មកអ្នកវិញ។" ម៉ាថាយ ៦:១-៤.

"ក្នុងចំណោមអ្នកកាល់គ្នា ឧបមាថា នរណាម្នាក់មានអ្នកបំរើទៅភ្ជួរស្រែ ឬឃ្វាលហ្វូងសត្វ។ ពេលអ្នកបំរើនោះវិលត្រឡប់មកពីស្រែវិញ ម្ចាស់មិនដែលនិយាយថា "សូមអញ្ជើញមកពិសាបាយ"ទេ។

ផ្ទុយទៅវិញ ម្ចាស់តែងតែនិយាយទៅកាន់អ្នកបំរើថា "ចូររៀបចំបាយទឹកអោយខ្ញុំ រួចទៅផ្លាស់ខោអាវមកបំរើខ្ញុំពេលខ្ញុំបរិភោគ ចាំខ្ញុំបរិភោគរួច សឹមអ្នកបរិភោគតាមក្រោយ។

ម្ចាស់មិនដែលអរគុណអ្នកបំរើ ដែលបានធ្វើតាមបង្គាប់ខ្លួននោះឡើយ។

រីឯអ្នកកាល់គ្នាវិញក៏ដូច្នោះដែរ កាលណាអ្នកកាល់គ្នាបានបំពេញតាមព្រះបញ្ញារបស់ព្រះជាម្ចាស់សព្វគ្រប់ហើយ ចូរពោលថា "យើងខ្ញុំគ្រាន់តែជាអ្នកបំរើធម្មតាប៉ុណ្ណោះ គឺយើងខ្ញុំបានបំពេញកិច្ចការដែលយើងខ្ញុំត្រូវធ្វើ"។លូកា ១៧:៧-១០.

ដើម្បីឲ្យបានជាអ្នកបំរើ ដែលមានប្រយោជន៍ យើងត្រូវទៅលើស១ម៉ាយទៀត និងអនុវត្តការថ្វាយដង្វាយរបស់គ្រីស្ទាន លើសពីភារកិច្ចទៅទៀត បើយើងមានព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះនៅក្នុងយើង ទ្រង់និងដឹកនាំយើង និងតំរង់ទិសដៅរបស់យើងឲ្យចេះថ្វាយដង្វាយ ដែលនិងថ្វាយលើពីភារកិច្ចគ្រឹះទៅទៀត។ អ្នកដែលថ្វាយដោយពិតត្រង់ គឺថ្វាយទាល់តែវាឈឺ។

ឥឡូវនេះ សូមមើលអ្វីដែលពួកជំនុំដំបូងបានថ្វាយ។

"អស់អ្នកដែលបានជឿលើព្រះអម្ចាស់ មានចិត្តគំនិតតែមួយ ហើយយករបស់របរដែលខ្លួនមាន មកដាក់រួមគ្នាទាំងអស់។

គេលក់ទ្រព្យសម្បត្តិនិងអ្វីៗជារបស់ខ្លួនយកប្រាក់មកចែកគ្នាតាមសេចក្តីត្រូវការរបស់ពួកគេម្នាក់ៗ។

ជារៀងរាល់ថ្ងៃ គេរួមចិត្តគំនិតគ្នាព្យាយាមចូលព្រះវិហារ ធ្វើពិធីកាច់នំប៉័ងនៅតាមផ្ទះ ព្រមទាំងបរិភោគអាហារជាមួយគ្នាយ៉ាងសប្បាយរីករាយ និងដោយចិត្តស្មោះសរផង។*

អ្នកមិនអាចថ្វាយអ្វី លើអ្វី ដែលព្រះប្រទានមកអ្នកទេ

គេនាំគ្នាសរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់ ហើយប្រជាជនទាំងមូលគោរពរាប់អានពួកគេទាំងអស់គ្នា។ ព្រះអម្ចាស់បន្ថែមចំនួនអ្នកដែល ព្រះអង្គបានសង្គ្រោះ មកក្នុងក្រុមរបស់គេជារៀងរាល់ថ្ងៃ”។ (កិច្ចការ ២:៤៤-៤៧)

ពួកគេបានលក់ទ្រព្យសម្បត្តិ និងទំនេញរបស់ពួកគេ ពីព្រោះពួកគេមានរបស់របររួមគ្នា។ សព្វថ្ងៃនេះ យើងពិបាករកមនុស្សជាច្រើន ដែលមានរបស់ទ្រព្យរួមគ្នាណាស់។

“*កាលពួកគេទូលអង្វរព្រះជាម្ចាស់ដូច្នោះរួចហើយ កន្លែងដែលគេជួបជុំគ្នានោះក៏រញ្ជួយគេបានពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណដ៏វិសុទ្ធទាំងអស់គ្នា ហើយនាំគ្នាថ្លែងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ដោយចិត្តអង់អាច។អ្នកជឿទាំងអំបាលម៉ានមានចិត្តថ្លើមតែមួយ គ្មានអ្នកណាម្នាក់នឹកគិតថា ទ្រព្យសម្បត្តិដែលខ្លួនមានជារបស់ខ្លួនផ្ទាល់នោះទ្បើយ គឺគេយកមកដាក់ជាសម្បត្តិរួមទាំងអស់។*

*ក្រុមសាវ័ក*បានប្រកបដោយឫទ្ធានុភាពដ៏ខ្លាំងក្លា ហើយនាំគ្នាផ្ដល់សក្ខីភាពអំពីព្រះអម្ចាស់យេស៊ូមានព្រះជន្មរស់ទ្បើងវិញ។ ព្រះជាម្ចាស់ទ្រង់សំដែងព្រះហឫទ័យប្រណីសន្ដោសដ៏លើសលប់ ដល់ពួកគេទាំងអស់គ្នា។*

ក្នុងចំណោមពួកគេគ្មាននរណាខ្វះខាតអ្វីទ្បើយ។ អស់អ្នកដែលមានដីធ្លី ឬផ្ទះសម្បែងនាំគ្នាលក់ដីធ្លី និងផ្ទះនោះ យកប្រាក់

មកជូនក្រុមសាវ័ក។ បន្ទាប់មក អ្នកជឿទាំងអស់គ្នាទទួលចំណែក តាមសេចក្ដីត្រូវការរៀងៗខ្លួន។

មានបុរសម្នាក់ ឈ្មោះយ៉ូស្វេ ជាពួកលេវី ស្រុកកំណើតនៅកោះគីប្រុស ក្រុមសាវ័កបានដាក់ឈ្មោះគាត់ថា បារណាបាស ប្រែថា «អ្នកលើកទឹកចិត្តគេ»។

គាត់បានលក់ចំការរបស់គាត់ ហើយយកប្រាក់មកជូនក្រុមសាវ័កដែរ។ កិច្ចការ

កិច្ចការ៣៧កាបាត់បង់(៤:៣១-៣៧)

មនុស្សទាំងនេះមិនបានខ្វះអ្វីទេ។ ប៉ុន្តែមនុស្សសព្វថ្ងៃនេះ ជាញឹកញាប់តែងស្រែកឃំ ហើយសុំទានព្រះ ឲ្យជួយតំរូវការខាងសម្ភារះ និងហិរញ្ញវត្ថុដល់ពួកគេ ព្រោះពួកគេឆាប់ទៅជាល្ងង់ល្ងើ ធ្វើជាមិនដឹងមិនឮពីសេចក្តីសន្យារបស់ព្រះ ដែលទ្រង់និងបើកបង្អួតឋានសួគ៌ហើយចាត់ព្រះពរដ៏បរិបូររបស់ទ្រង់មក បើសិនជាពួកគេបានថ្វាយ***ដង្វាយ១ភាគក្នុង10ដល់ទ្រង់ជាមុន ។***

"ហេតុនេះ ម្នាក់ៗត្រូវតែចូលប្រាក់តាមតែខ្លួនសំរេចចិត្ត ដោយមិននឹកស្តាយ ឬទើសទាល់ឡើយ ដ្បិតព្រះជាម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យនឹងអ្នកណាដែលធ្វើអំណោយដោយចិត្តរីករាយ"។ (២កូរិនថូស ៩:៧)

ការថ្វាយដង្វាយរបស់គ្រីស្ទាន

ការថ្វាយដង្វាយរបស់គ្រីស្ទាន ត្រូវតែជាអំពើដោយគ្មានការបង្ខំ និងដោយសេរី ដែលដឹកនាំដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ នេះគឺជាគោលការណ៍១នៃការថ្វាយនៅក្នុងសញ្ញាថ្មី *"កាលណាយើងមានឆន្ទៈល្អ យើងនឹងបានគាប់ព្រះហឫទ័យព្រះជាម្ចាស់ តាមអ្វីៗដែលយើងមាន គឺមិនមែនតាមអ្វីៗដែលយើងគ្មាននោះទេ។ .....* " (២កូរិនថូស ៨:១២)។ ការថ្វាយដង្វាយនេះក៏ជារឿងផ្ទាល់ខ្លួនផងដែរ ហើយមិនគួរផ្សាយឲ្យសាធារណៈជនដឹងទេ *"រីឯអ្នកវិញ កាលណាដៃស្តាំអ្នកធ្វើទាន មិនបាច់អោយដៃឆ្វេងដឹងឡើយ"* (ម៉ាថាយ ៦:៣)

ព្រះគម្ពីរបានបង្ហាញយើងយ៉ាងច្បាស់ថា ដង្វាយ១ភាគ១០ និងស្មគ្រ័ពីចិត្ត ត្រូវតែនាំយកទៅឯដំណាក់របស់ព្រះ និងប្រគល់ឲ្យពួកលេវី (គឺជាអ្នកបំរើព្រះ ដែលព្រះបានហៅឲ្យបង្រៀនព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់)។ ម្យ៉ាងទៀត យើងគួរតែនាំយកដង្វាយ១ភាគ១០ និង ដង្វាយស្មគ្រ័ពីចិត្តទៅដាក់នៅក្រុមជំនុំជាទីគោរពរបស់យើង ជាកន្លែងដែលយើង ទទួលបានព្រះបន្ទូល នៃព្រះនោះ ។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ មានបងប្អូនខ្លះអាចអត់មានក្រុមជំនុំផ្ទាល់ខ្លួនទេ។ ឬអ្នកខ្លះអាចនិយាយថា គេមិនចង់ថ្វាយដង្វាយនៅក្រុមជំនុំ ដែលគេចូលរួមទេ ពីព្រោះ គ្រូគង្វាលនោះមិនអធិប្បាយព្រះបន្ទូលនៃព្រះទេ។ យើងសូមសន្មតិថា អ្នកនិយាយត្រឹមត្រូវ ប៉ុន្តែសូមរកឲ្យឃើញមូលហេតុ ដែលអ្នកថ្វាយដង្វាយ១ភាគ១០ នៃពេលវេលានិងថាមពល ដែលមិនបានប្រើប្រាស់សំរាប់ព្រះសិន។ នៅតំបន់ដែលអ្នករស់នៅ មានមនុស្សជាច្រើនដែលមិនជឿថា ព្រះបានចាត់ហោរាពិតរបស់ទ្រង់ ដើម្បីនាំរាស្ត្ររបស់ព្រះត្រឡប់ទៅឯព្រះបន្ទូលដើមរបស់ទ្រព្យវិញទេ។ ពួកគេមិនបានជឿថា នៅថ្ងៃចុងក្រោយនេះ មានពួកជំនុំពិត ដែលកើតពីពួកថ្វាយបង្គំប្រះដោយពិតត្រង់ ដែលជាសមាជិកនៃកូនក្រមុំរបស់ព្រះគ្រីស្ទទេ។ ពួកគេជឿយ៉ាងនេះវិញថា នរណាក៏ដោយឲ្យតែបានអះអាងថាខ្លួនជាគ្រីស្ទានមិនថា ចាមេតូឌីស្ទ លូថេរ៉ាន អង់គ្លីកិន ឃើរីស្មាទិត។ ល។ គឺជាផ្នែកនៃកូនក្រមុំរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយនិងបានជួបព្រះគ្រីស្ទ នៅពេលទ្រង់យាងមកឆក់ពួកជំនុំនោះ។ ជាអកុសល សំរាប់ពួកគេ ព្រះគ្រីស្ទនឹងមិនយាងមកវិញ សំរាប់ គ្រីស្ទាន *"ថម. ឌីក ឬហ៊ែរី"* ទេ។ ទ្រង់យាងមកវិញសំរាប់អ្នកនាដែលជារបស់ផងទ្រង់។

អ្នកមិនអាចថ្វាយអ្វី លើអ្វី ដែលព្រះប្រទានមកអ្នកទេ

សូមអានហាកាយ ១:៤-៧ ហើយរៀនមេរៀន នៃបទគម្ពីរនេះចេះ ។ ជាពិសេស ខ៦បានបង្ហាញយើងថា អស់ទាំងកិច្ចប្រឹងប្រែងរបស់យើងនិងទៅជាអសារឥតការ បើសិនជា យើងមិនបានគិតពីជំណាក់ និងការងាររបស់ព្រះពិតតែ១ជាមុនសិននោះ។ មានគ្រីស្ទានខ្លះជឿថា ការដែលយកលុយទៅជួយអ្នកក្រនោះ គឺគេបានគោរពតាមបញ្ញត្តិរបស់ព្រះហើយ គឺដូចជាបានថ្វាយដង្វាយ១ភាគ១០ និងដង្វាយស្មគ្រ័ពីចិត្ត ដាក់ក្នុងឃ្លាំងរបស់ព្រះដែរ។ ផ្ទុយទៅវិញ ការឲ្យលុយទៅអ្នកក្រ គឺជាអំពើថ្លៃថ្នូរ វាមិនបានសំរេចបញ្ញត្តិរបស់ព្រះអំពីការថ្វាយដង្វាយ១ភាគ១០ និងដង្វាយស្មគ្រ័ពិចិត្តទេ។ សូមអាន កាឡាទី ៦:៦ ម្យ៉ាងទៀត បងប្អូនគួរតែឲ្យរបស់បងប្អូនដល់សំណាប់របស់ព្រះ ដែលទោរទន់ទៅរកតំរូវការខាងវិញ្ញាណរបស់បងប្អូន និងចំអែតបងប្អូន ដោយនំម៉ាន៉ាស្រស់ ដែលមកពីស្ថានសួគ៍។

ព្រះ ឬ សាតាំង

យើងកំពុងតែរស់នៅយុគសម័យទាំងអស់ ហើយវាជាការចាំបាច់ ឲ្យយើងប្រយ័ត្នពីកន្លែង ដែលយើងថ្វាយដង្វាយ១ភាគ១០ និងដង្វាយស្មគ្រ័ពីចិត្ត។ មានចចកពាក់រោមចៀមកើតឡើងជាច្រើន ដែលកំពុងតែក្រហឹមនៅក្នុងចំណោមហ្វូងតូចនៃព្រះ ដើម្បីនឹករក (ដូចជាគ្រូរបស់គេដែរ-គឺសាតាំង) អ្នកណា ដែលពួកវាអាចនឹងត្របាក់លេបបាន។ យើងដឹងដោយសារព្រះបន្ទូលនៃព្រះ យើងមិនអាចបំរើព្រះផង និងសាតាំងផងបានឡើយ យើងត្រូវស្រលាញ់១ ហើយស្អប់១ ឬគោរព១ ហើយមើលងាយ១។ ជាការពិត ដែលយើង មិនអាចយកលុយរបស់យើងតាមខ្លួនបានទេ។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ យើងអាច *"ផ្ញើវាបន្តទៅមុខទៀត"* ដូចជាពាក្យគេថា ទៅ ដែលមានន័យថាក្នុងព្រះនេត្រនៃព្រះយើងអាចប្រើប្រាស់លុយរបស់យើងបានត្រឹមត្រូវ។

តើអ្នកមិនចូលចិត្ត ឈរនៅចំពោះព្រះ និង រកឃើញថាអ្នកបានយកដង្វាយ១ភាគក្នុង១០និងដង្វាយស្មគ្រ័ពីចិត្តដាក់ក្នុងកាបូបរបស់អ្នកដែលមានប្រហោងធ្លុះធ្លាយទេឬអី។ ជាការពិត អ្នកមិនចង់ឈរនៅចំពោះព្រះ ឲ្យទ្រង់រកឃើញថា អ្នកបានជួយអារក្សបង្កើតគោលលទ្ធិខុសឆ្គង និងទេវវិទ្យារបស់វាជាច្រើន ជំនួសឲ្យការ ដែលអ្នកមានបំណងចង់បំរើព្រះទេ ។
ដូច្នេហ ចូរចងចាំការនេះជានិច្ច- បើអ្នកថ្វាយអំណោយរបស់អ្នក ទៅកន្លែងពិតប្រាកដណា១ ដែលអ្នកបានដឹងតាមបទគម្ពីរថា ព្រះមិនបានប្រើពួកគេទេ នោះគឺសាតាំងកំពុងប្រើប្រាស់ពួកគេវិញ។

ខ្ញុំសូមអង្វរបងប្អូនថាឲ្យជៀសចេញពីបណ្តាសារ ដែលធ្លាក់មកលើពួកអ្នកប្លន់របស់ព្រះហើយ ខ្ញុំចង់ជំរុញឲ្យបងប្អូនថា មិនត្រូវបានព្រះពររបស់ព្រះ

ទំនាយ ដែលបានបើកសំដែង

ដោយការលូង់លើខាងឯ ការអ្នកមិនអាចថ្វាយអ្វី លើអ្វី ដែលព្រះបានប្រទាន មកអ្នកទេ!!ថ្វាយដង្វាយ១ភាគ១០និងដង្វាយស្មគ្រ័ពីចិត្តឡើយ។

៦- លទ្ធផល

សូមអាន *"តាំងពីខ្ញុំនៅក្មេងរហូតមកទល់ពេលខ្ញុំចាស់នេះខ្ញុំមិនដែលឃើញព្រះអម្ចាស់បោះបង់ចោលមនុស្សសុចរិតឡើយហើយក៏មិនដែលឃើញកូនចៅរបស់គេសុំទានដែរ។..."* ទំនុកដំកើង ៣៧:២៥.

"ព្រះអម្ចាស់នៃពិភពទាំងមូលមានព្រះបន្ទូលថា៖«ចូរនាំយកតង្វាយមួយភាគដប់ទាំងប៉ុន្មានមកដាក់នៅក្នុងឃ្លាំងដើម្បីអោយមានស្បៀងអាហារក្នុងដំណាក់របស់យើង។ចូរធ្វើយ៉ាងនេះ ដើម្បីល្បងលយើងទៅនោះអ្នករាល់គ្នានឹងឃើញថាយើងនឹងបើកផ្ទៃមេឃបង្ហូរព្រះពរដ៏លើសលប់មកលើអ្នករាល់គ្នា"។ ម៉ាឡាគី ៣:១០.

*"កុំសន្សំទ្រព្យសម្បត្តិទុកសំរាប់ខ្លួន នៅលើផែនដីជាកន្លែងដែលមានកណ្ដៀរ និងច្រែះស៊ី ជាកន្លែងដែលមានចោរទម្លាយជញ្ជាំងចូលមកលួចប្លន់នោះអោយសោះ។ ចូរប្រមូលទ្រព្យសម្បត្តិទុកនៅស្ថានបរមសុខ*វិញ ជាស្ថានដែលគ្មានកណ្ដៀរ និងច្រែះស៊ីជាស្ថានដែលគ្មានចោរទម្លាយជញ្ជាំងចូលមកលួចប្លន់ឡើយ ដ្បិតទ្រព្យសម្បត្តិអ្នកនៅកន្លែងណា ចិត្តរបស់អ្នកក៏នៅកន្លែងនោះដែរ"។* ម៉ាថាយ ៦:១៩-២១.

"ចូរសុំ នោះព្រះជាម្ចាស់នឹងប្រទានអោយអ្នករាល់គ្នា ចូរស្វែងរក នោះអ្នករាល់គ្នានឹងបានឃើញ ចូរគោះទ្វារ នោះព្រះអង្គនឹងបើកអោយអ្នករាល់គ្នាជាពុំខាន ដ្បិតអ្នកណាសុំ អ្នកនោះតែងតែបានទទួល អ្នកណាស្វែងរក អ្នកនោះតែងតែបានឃើញ ហើយគេតែងតែបើកទ្វារអោយអ្នកដែលគោះ"។

ម៉ាថាយ ៧:៧-៨.

"ចូរធ្វើអំណោយដល់អ្នកដទៃ នោះព្រះជាម្ចាស់នឹងប្រទានអំណោយដល់អ្នករាល់គ្នាដែរ ទ្រង់នឹងប្រទានមកយ៉ាងបរិបូណ៌ហូរហៀរ។ ព្រះជាម្ចាស់នឹងវាល់អោយអ្នក តាមរង្វាល់ដែលអ្នកវាល់អោយអ្នកដទៃ"។

លូកា ៦:៣៨.

*"ចូរខំស្វែងរកព្រះរាជ្យ*របស់ព្រះជាម្ចាស់វិញ ទើបព្រះអង្គប្រទានរបស់ទាំងនោះមកអ្នករាល់គ្នាថែមទៀតផង"។*

"កុំខ្លាចអី ក្រុមដ៏តូចរបស់ខ្ញុំអើយ! ព្រះបិតារបស់អ្នករាល់គ្នា សព្វព្រះហឫទ័យប្រទានព្រះរាជ្យមកអោយអ្នករាល់គ្នាហើយ។ ចូរលក់ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់អ្នករាល់គ្នា យកប្រាក់ចែកជាទានដល់ជនក្រីក្រចុះ។ ចូរប្រមូលទ្រព្យដែលមិនចេះ

អ្នកមិនអាចថ្វាយអ្វី លើអ្វី ដែលព្រះប្រទានមកអ្នកទេ

ពុក ជាសម្បត្តិដែលមិនចេះរលាយ ទុកសំរាប់ខ្លួននៅស្ថានបរមសុខ ជាស្ថានដែលគ្មានចោរប្លន់ ឬកណ្ដៀរស៊ីឡើយ។ ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់អ្នករាល់គ្នានៅកន្លែងណា ចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នាក៏នៅកន្លែងនោះដែរ"។*

លូកា១២:៣១-៣៤.

ក្នុងគ្រប់កិច្ចការទាំងអស់ខ្ញុំតែងតែប្រាប់អោយបងប្អូនដឹងថា ត្រូវតែធ្វើការនឿយហត់បែបនេះឯង ដើម្បីជួយទំនុកបម្រុងអស់អ្នកដែលក្រខ្សត់ ហើយត្រូវចងចាំព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូថាៈ "បើអោយ នោះនឹងបានសុភមង្គលច្រើនជាងទទួល"។ កិច្ចការ ២០:៣៥.

អ្នកណាបោកអាវវែងរបស់ខ្លួនបានស្អាត អ្នកនោះមានសុភមង្គលហើយ គេនឹងមានសិទ្ធិបេះផ្លែពីដើមឈើដែលផ្ដល់ជីវិត ព្រមទាំងចូលទៅក្នុងក្រុងតាមទ្វារផង!។ វិវរណៈ ២២:១៤.

គេទូលថា «រូប និងឈ្មោះព្រះចៅអធិរាជ»។ ព្រះអង្គក៏មានព្រះបន្ទូលទៅគេថា «អ្វីៗដែលជារបស់ព្រះចៅអធិរាជ ចូរថ្វាយទៅព្រះចៅអធិរាជវិញទៅ ហើយអ្វីៗដែលជារបស់ព្រះជាម្ចាស់ ចូរថ្វាយទៅព្រះជាម្ចាស់វិញដែរ»។

ម៉ាថាយ ២២:២១.

ព្រះយេស៊ូក៏មានព្រះបន្ទូលទៅគេថា «អ្វីៗដែលជារបស់ព្រះចៅអធិរាជ ចូរថ្វាយទៅព្រះចៅអធិរាជវិញទៅ ហើយអ្វីៗដែលជារបស់ព្រះជាម្ចាស់ ចូរថ្វាយទៅព្រះជាម្ចាស់វិញដែរ»។ គេងឿងឆ្ងល់នឹងព្រះយេស៊ូយ៉ាងខ្លាំង។

ម៉ាកុស ១២:១៧.

****

នៅក្នុងហេព្រើរ ៧:១-១១ សាវកប៉ូល បានចេញការស្រដៀងគ្នារវាងលោកម៉ិលគីស្សាដែក ជាសង្ឃជាព្រះដ៏ខ្ពស់បំផុត (ដែលអ័ប្រាហាំបានថ្វាយដង្វាយ១ភាគ១០ដល់ទ្រង់) និងព្របាយេស៊ូគ្រីស្ទ និងបង្ហាញឲ្យឃើញភាពប្រសើរជាងរបស់ពួកគេទាំង១២ លើសង្ឃ (លេវី)ខាងពូជអើរ៉ុន។ ការជជែករបស់សាវកប៉ូល ក្នុងការគាំទ្រនៃភាពប្រសើរជាងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ និងបរាជ័យបើសិនជាព្រះគ្រីស្ទមិនត្រូវបានទទួលដង្វាយ១ភាគក្នុង១០ ដូចលោកម៉ិលគីស្សាដែកបានទទួលនោះ។ សូម្បីតែពួកលេវី (ជាអ្នកត្រូវទទួលដង្វាយ១ភាគ ១០) បានបង់ដង្វាយ១ភាគ១០នៅក្នុងអ័ប្រាហាំ។ **បើសិនជាអ័ប្រាហាំ ជាគំរូនៃគ្រីស្ទាន បានថ្វាយដង្វាយ១ភាគក្នុង១០ដល់លោកម៉ិលគីស្សាដែក គឺជាគំរូនៃព្រះគ្រីស្ទនោះ តើពួកគ្រីស្ទាន ដែលពួកគេជាកូនលោកអ័ប្រាហាំនោះគួរតែថ្វាយ (មិនមែនបង់ទេ)ដង្វាយ១ភាគ១០ទៅអ្នកណា?**

ប៉ូលបានដោះស្រាយបញ្ហានេះ នៅក្នុង៥៨។ គាត់បាននិយាយយ៉ាងសាមញ្ញថា ព្រះគ្រីស្ទ *"បានទទួលដង្វាយ១ភាគក្នុង១០ តែនៅទីនោះ មានសេចក្ដីបន្ទាល់ថា ទ្រង់នៅរស់"។* តើនរណាជាពួកស្មរបន្ទាល់ (សាក្សី) ថា ព្រះគ្រីស្ទនៅមានព្រះជន្មរស់? គឺពួកគ្រីស្ទាន! ក្នុងនាមជាស្មរបន្ទាល់ គ្រីស្ទានត្រូវថ្វាយដង្វាយ១ភាគក្នុង១០ ដល់ព្រះយេស៊ូ។ ប៉ូលមិនអាចពន្យល់ឲ្យងាយជានេះទេ !។

****

មានមនុស្សច្រើនណាស់នៅក្នុងពិភពលោកយើងនេះដែលអាចធ្វើបន្ទាល់ថា ដោយព្រោះគេបានថ្វាយដង្វាយ១ភាគក្នុង១០ និងដង្វាយស្មគ្រ័ពីចិត្តដោយទៀងទាត់ដល់ព្រះ បានជាពួកគេបានទទួលផលជាច្រើនពីទ្រង់វិញ។ នេះគឺជាផ្លូវ ដែលព្រះបានតាំងឡើងសំរាប់ពួកជំនុំដើម្បីឲ្យដំនើរការខាងហិរញ្ញវត្ថុ។

នៅពេលដែលសាវកប៉ូលបានសរសេរ ១កូរិនថូស ៩:១២-១៤ គាត់បានសំដៅលើជនគណនា ១៨:២១-២៨ ដែលដង្វាយ១ភាគក្នុង១០ត្រូវបង់ទៅឲ្យពួកសង្ឃ។ ហើយគឺដោយព្រះបានតាំងការនេះឡើងនោះ គឺដើម្បីពួកអ្នកដែលបំរើការងារព្រះនៅសម័យសញ្ញាចាស់ គួរតែត្រូវបានគាំទ្រដោយដង្វាយ១ភាគ១០ ពួកអ្នកដែលផ្សាយដំនឹងល្អ នៅពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ក៏និងត្រូវរស់នៅដូចជាសង្ឃដែរ។ នេះគឺជាព្រះរាជបញ្ញារបស់ព្រះសំរាប់យើងនៅថ្ងៃនេះ។ ហើយយើងបានឃើញជាក់ថា មានគ្រីស្ទានស្មោះត្រង់ជាច្រើនបានរងទុក្ខជាច្រើនខ្វះខាត-ខាងសម្ភារះ ខាងរូបសាច់ និងខាងវិញ្ញាណ-ជាសាមញ្ញ ដោយព្រោះពួកគេមិនបានឬនិងមិន ថ្វាយដង្វាយ១ភាគ១០ នៃចំណូលរបស់ពួកគេទៅតាមប្រពន្ធ័ ដើម្បីបង្ហាញថាពួកគេស្រលាញ់ និង ដឹងគុណដល់ព្រះទេ។ ការប្រកាសរបស់ ព្រះអំពីបញ្ហានេះ គឺ នៅតែដដែលនៅ យុគសម័យទាំងអស់ - បណ្ដាសានឹងធ្លាក់មកលើពួកមកដែលមិនថ្វាយដង្វាយ១ភាគក្នុង១០ និងព្រះពរនឹងធ្លាក់លើពួកអ្នកដែលបានថ្វាយ។ សូមអាន ម៉ាឡាគី ៣:៨-១២ សុភាសិត ៣:៩-១០. ១១-២៤-២៥។

តើយើងនឹង ប៉ុន្មានដងទៀត? ត្បិតពេលវេលានិង មិនឲ្យយើងប្រាប់មនុស្សជាច្រើន បុរសស្ត្រី ក្មេងប្រុស និងក្មេងស្រី ដែលអាចធ្វើបន្ទាល់ផ្ទាល់ៗខ្លួន ជាមួយនិងការធានា ដែលថាការថ្វាយ១ភាគក្នុង១០ និងដង្វាយស្មគ្រ័ពីចិត្ត គឺជាផ្លូវរបស់ព្រះ ។ អាម៉ែន!

អ្នកមិនអាចថ្វាយអ្វី លើអ្វី ដែលព្រះប្រទានមកអ្នកទេ

> អ្នកនិយាយថា អ្នកថ្វាយបញ្ញបូជានិងថ្វាយរបស់ជាច្រើនដល់ព្រះអម្ចាស់។ ប៉ុន្តែខ្ញុំប្រាប់អ្នកវិញថា អ្នកពិតជាមិនបានថ្វាយទេ ទាល់តែអ្នកថ្វាយដង្វាយ១ភាគ១០
> ដល់ព្រះអម្ចាស់សិន ទើបអ្នកបានថ្វាយពិត- មានតែក្រោយពីថ្វាយដង្វាយ១ភាគ១០ប៉ុណ្ណោះ
>
> r.e.gan

អ្នកមិនអាចថ្វាយអ្វី លើអ្វី ដែលព្រះបានប្រទានមកអ្នកទេ

ការដកស្រង់ចេញពីព្រះរាជសាររបស់ហោរា

តើការយកដង្វាយ១ភាគក្នុង១០ ទៅដាក់ក្នុងមូល និធិសាងសង់អាគារខុសឬទេ?

នេះជារឿងមិនទៀងបន្តិចហើយ សំរាប់ពួកជំនុំឥឡូវនេះ។ តាមការត្រឹមត្រូវ *យើងត្រូវថ្វាយដង្វាយ១ភាគក្នុង១០ទៅអ្នកបំរើព្រះ ។ ត្រឹមត្រូវហើយ ។*

នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ......ពួកគេមានប្រអប់១ ដែលដាក់នៅជិតទ្វារ (នៅក្នុងសញ្ញាចាស់) នៃអាគារ។ ប្រអប់នេះគឺជាមូលនិធិ ដែលប្រជាជនដាក់នៅទីនោះ សំរាប់ជួសជុល និងថែរក្សាអាគារ និងអ្វីផ្សេងៗដូចនោះដែរ ។ គ្រប់ទាំងការចំនាយលើការជួសជុលលើអាគារ ត្រូវដកចេញពីមូលនិធិនោះ ប៉ុន្តែអស់ទាំងដង្វាយ១ភាគក្នុង១០របស់ពួកគេ ត្រូវយកទៅថ្វាយដល់ពួកសង្ឃ ជាគ្រូគង្វាលរបស់ពួកគេ ។ មិនត្រូវយកដង្វាយ១ភាគក្នុង១០ ទៅដាក់កន្លែងនាផ្សេងពីនេះទេ ។

ខ្ញុំស្គាល់មនុស្ស ដែលយក*ដង្វាយ១ភាគ១០របស់ពួកគេ* និងផ្តល់ទៅឲ្យស្ត្រីមេម៉ាយ បើធ្វើអញ្ចឹង គឺខុសហើយ។

បើសិនជាអ្នកមានរបស់អ្វី ចង់ឲ្យស្ត្រីមេម៉ាយ ចូរឲ្យនាងចុះ ប៉ុន្តែកុំឲ្យយកលុយរបស់ព្រះទៅឲ្យនាង ។ ដង្វាយ១ភាគ១០នេះមិនមែនជារបស់អ្នកទេ។ នោះគឺជារបស់ព្រះ ។

ហើយលេវី ជាសង្ឃ (គ្រូគង្វាល) បានរស់នៅដោយសារ*ដង្វាយ១ភាគក្នុង១០នោះ។ បើយើងថ្វាយដង្វាយ១ភាគក្នុង១០* ចូរទៅក្នុងឃ្លាំងនោះ ដោយមានទាំងសេចក្តីសន្យានៃព្រះ ប្រទានពរការនោះ ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា *"អ្នកមិនជឿខ្ញុំ ចូរមកបញ្ជាក់ពីខ្ញុំ ហើយមើលថាតើខ្ញុំនឹងមិនធ្វើការនេះឬទេ"។* ត្រឹមត្រូវហើយ ។

ការថ្វាយដង្វាយ១ភាគក្នុង១០ ទៅក្នុងវិហារសំរាប់គ្រូគង្វាល នឹងរបស់អ្វី ផ្សេងទៀតដើម្បីឲ្យបានរស់នៅ បន្ទាប់មកមូលនិធិកសាងអាគារ និងរបស់អ្វី ដូចនោះ គឺជាមូលនិធិដាច់ដោយឡែកពីគ្នា។

(ដកស្រង់ចេញពី សំនួរ និងចំលើយ ១០ តុលា ៦១)

......សមាគមជំនួយស្ត្រីរបស់អ្នក និងអស់ទាំងអ្វី ដែលមិនសមរម្យ ដែលបាន បន្ថែមចូលព្រះវិហារ....ស៊ុបពេលល្ងាច ត្រូវជូនគ្រូអធិប្បាយព្រះបន្ទូល ។ តើ អ្នកបានអស់ទាំងការបែបនេះ មកពីណា នៅក្នុងបទគម្ពីរ ? ដង្វាយ១ភាគ ១០ បង់ឲ្យគ្រូអធិប្បាយ។ គាត់ត្រូវរស់នៅចេញពីដង្វាយ១ភាគ១0របស់ប្រជា ជន។ ដង្វាយ១ភាគ១០ និងស្មគ្រ័ពីចិត្ត ជូនទៅពួកលេវីដែលជាពួកអ្នកបំរើ ព្រះ។ បើសិនជាអ្នកគ្រប់គ្នាចង់ថ្វាយដង្វាយ១ភាគ១០ អ្នកមិនត្រូវថ្វាយស៊ុប ពេលល្ងាចទេ យល់ទេ? អ្នកបានប្រើប្រាស់របស់ផ្សេងទៀត ហើយទុកដង្វាយ ១ភាគ១0ចោល ។ (ដកស្រង់ពី ក្រឹត្យវិន័យជ្រើសរើសពួកជំនុំសំរាប់ព្រះគុណ ១៦មិនា ៦១)

គ្រប់គ្នាគួរតែផ្ទះក្រុមជំនុំ១។ អ្នកគួរតែមានកន្លែង១សំរាប់ថ្វាយបង្គំព្រះ ។ កុំគ្រាន់តែបណ្តែតខ្លួនពីបង្គោល១ទេ ១ ប៉ុន្តែអ្នកត្រូវទៅកន្លែងណា១ ជាវិហារ ហើយអ្នកហៅវាថាជាវិហាររបស់អ្នក ។ អ្នកគួរតែមានកន្លែងណា១ដើម្បីថ្វាយ ដង្វាយ១ភាគ១០ និងជួយគាំទ្រការងារព្រះនៅទីនោះ។

(ព្រះវិញ្ញាណមានបន្ទូលតាមរយៈហោរា. ៨មិនា៦០) ។

នៅពេលព្រះបានដាក់ឲ្យ មានលំដាប់លំដោយ ទ្រង់បានមានបន្ទូលថា "អស់ទាំងពួកលេវីដែលអញបានហៅឯងចេញមក ហើយបានតាំងឯងឲ្យធ្វើ ជាពួកសង្ឃ និងអស់ទាំងបងប្អូនរបស់ឯង គឺជាពូជអំបូរទាំង១១នឹងឲ្យដ ង្វាយ១ភាគក្នុង១០ដល់ឯង។ ហើយឯង (អ្នកដទៃទៀត) ពេលដែលឯង ទទួលបានផ្លែប៉ោម ៩ កញ្ចេរ ចូរឲ្យ១ភាគ១០ដល់ពួកលេវី ។

តើព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាអ្វី ។ ១៦ធ្នូ៥៩)

គ្រប់គ្រីស្ទានត្រូវមានភារកិច្ចថ្វាយដង្វាយ១ភាគ១០។ ត្រឹមត្រូវ ។

(ដកស្រង់ចេញពីមេរៀន ហេព្រើរ ជំពូក៧១៥ កញ្ញា ៥៧)

គ្រប់គ្រីស្ទានមានភារកិច្ចថ្វាយដង្វាយ១ភាគ១០ ព្រោះវាគឺជាព្រះរាជបញ្ជា របស់ព្រះអម្ចាស់ ។ ការថ្វាយដង្វាយ១ភាគក្នុង១០ មានសារៈសំខាន់ដល់បទ ពិសោធរបស់គ្រីស្ទាន ។

ខ្ញុំបានឃ្លាន ហើយម្តាយ និងអ្នកផ្សេងទៀត ហើយឪពុករបស់ខ្ញុំ ឈឺ ប៉ុន្តែ យក អ្នកមិនអាចថ្វាយ លើអ្វី ដែលព្រះប្រទានមកអ្នកទេដង្វាយ១ភាគ១០

អ្នកមិនអាចថ្វាយអ្វី លើអ្វី ដែលព្រះប្រទានមកអ្នកទេ

របស់ខ្ញុំ ទៅថ្វាយព្រះជាមុនសិន ។ គ្រប់គ្រីស្ទានត្រូវតែថ្វាយដង្វាយ១ភាគក្នុង ១០។

(ដកស្រង់ពីមេរៀន យល់ច្រលំព្រះ ២៤ កក្កដា ៦១)

សព្វថ្ងៃនេះពួកគេកំពុងតែយកកន្លែងថ្វាយដង្វាយ១ភាគ១០របស់ព្រះទៅធ្វើជាកន្លែងផ្សេងទៀតដោយស៊ុប លក់នំចាក់ដល់ ដប់លៀងខាងក្រៅព្រះ ដើម្បីអង្កៀសលុយ ដើម្បីសងបំណុលផ្សេងៗ ។ បែបនេះនឹងមិនដែលយកកន្លែងថ្វាយដង្វាយ១ភាគ១០ និងដង្វាយស្មគ្រ័ពីចិត្តដ៏អស់កល្បរបស់ព្រះទេ មិនអាចធ្វើអញ្ចឹងទេ ប៉ុន្តែពួកគេកំពុងខំធ្វើការនោះ ។ តើវាជាអ្វី ? វាគឺជាពួកវិញ្ញាណបញ្ឆោត ។

(មេរៀន ពួកវិញ្ញាណបញ្ឆោត២៤កក្កដា៥៥)

តើមនុស្សម្នាក់ គួរថ្វាយដង្វាយ១ភាគក្នុង១០ ទៅបុគ្គលណាម្នាក់បានឬទេ? វាអាស្រ័យទៅលើថា តើបុគ្គលនោះជានរណាប៉ុណ្ណោះ។ (ចំណាំ ដង្វាយ១ភាគក្នុង១០ត្រូវឲ្យទៅពួកអ្នកបំរើព្រះ) ។ នៅក្នុងពេលដែលអ្នកថ្វាយដង្វាយ១ភាគក្នុង១០ វាពិតជាកន្លែងដែលអ្នកជំពាក់ដង្វាយ១ភាគក្នុង១០ ចាកន្លែងដែលអ្នកទទួលអាហារ ។ *"ចូរនាំយកដង្វាយ១ភាគក្នុង១០ទាំងអស់ មកដាក់ក្នុងឃ្លាំងចុះ។ (ត្រឹមត្រូវទេ?) ហើយល្បងលអញឥលូវ បើអញមិនបើកទ្វារស្ថានសួគ៌ ដើម្បីចាក់ព្រះពរមកលើឯង ដែលនឹងគ្មានកន្លែងល្មមទុកបានទេ នោះហើយជាព្រះបន្ទូលនៃព្រះយេហូវ៉ានៃពួកពលបរិវារ"។ ខ្ញុំប្រកួតនឹងបុរសឬស្ត្រីដែលមិនមែនជាអ្នកថ្វាយដង្វាយ១ភាគក្នុង១០ ឲ្យទទួលការនោះ ។ បាទ លោក! ខ្ញុំជឿលើការថ្វាយដង្វាយ១ភាគក្នុង១០។ វាគឺជាព្រះពរ១ ដែលបញ្ជាក់ថានឹងត្រូវទទួលព្រះពរ១។ អ្នកនិយាយថា "នោះសំរាប់សញ្ញាចាស់ទេ"* ។ការនោះសំរាប់សញ្ញាថ្មីដែរ ។
បាទ លោក!

(សំនួរ នឹងចំលើយ ២៣ សីហា ៦៤ ពេលល្ងាច)។

"គ្រុកៗ តោះយើងទៅបរិភោគអាហារពេលល្ងាច នៅពេញ១យប់នេះ យើងត្រូវតែប៉ាវគ្រូគង្វាល ។ យើងត្រូវតែមានរបស់អ្វីលក់ ដើម្បីប៉ាវ" ។ នៅពេលដែលវានាំទៅកន្លែងនោះ វិហារគួរតែបិតទ្វារទៅ ។ ចូរថ្វាយដង្វាយ១ភាគក្នុង១០ ហើយត្រូវជនដល់គ្រូគង្វាល ។

(មេរៀន តន្ត្រីរបស់ព្រះ ៤ សីហា ៦០)

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

ចាប់តាំងពីបានសិក្សា ព្រះបន្ទូលនៃព្រះ និង ការបង្រៀនរបស់ហោរាវីល្លៀម ប្រាណហាំយើងបានយល់ថា :

ក/ ការថ្វាយដង្វាយ១ភាគក្នុង១០ គឺជាបញ្ញត្តិរបស់ព្រះអម្ចាស់

ខ/ វាមានសារៈសំខាន់ដល់បទពិសោធរបស់គ្រីស្ទាន ។

គ/ គ្រប់គ្រីស្ទានត្រូវមានភារកិច្ច ថ្វាយដង្វាយ១ភាគ១០ ។

ឃ/ ១ភាគ១០នៃចំណូលរបស់កូនចៅអ៊ីស្រាអែល ជូនទៅសង្ឃជាគ្រូគង្វាលរបស់ពួកគេ និងមិនត្រូវថ្វាយទៅអ្នកណាទេ ។ "**តើមិនដឹងទេឬអី ថា ពួកអ្នក ដែលធ្វើការព្រះ គេគេបរិភោគដោយសារព្រះវិហារ ហើយពួកអ្នកដែលបំរើសាសនា ក៏បានចំណែកពីអាសនាដែរ ។ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ក៏បង្គាប់ ឲ្យពួកអ្នកដែលផ្សាយដំណឹងល្អ បានរស់ដោយសារដំណឹងល្អដែរ**" (១កូរិនថូស ៩: ១៣-១៤)។

ច/ យើងមិនត្រូវយកដង្វាយ១ភាគក្នុង១០របស់ព្រះទៅជូនមេម៉ាយ ឬអ្នកក្រទេ ។

ឆ/ ការថ្វាយដង្វាយ១ភាគក្នុង១០ គឺជាសេចក្តីបង្រៀននៅសញ្ញាថ្មី ។

ជ/ ព្រះពរនៃព្រះនឹងធ្លាក់មកលើអស់អ្នក ដែលថ្វាយដង្វាយ១ភាគក្នុង ១០ ។

ឈ/ យើងត្រូវតែនាំយកដង្វាយទៅដាក់នៅក្នុងឃ្លាំងរបស់ព្រះ គឺវិហារ ដើម្បីឲ្យអាចមានអាហារខាងវិញ្ញាណ តាមរដូវត្រូវពេល នៅក្រោមពន្ធកិច្ចនោះ

ញ/ ពួកអ្នក ដែលយកអ្វី មកជំនួសដង្វាយ១ភាគ១០ គឺពួកគេនៅក្រោមឥទ្ធិពលនៃពួកវិញ្ញាណបញ្ឆោត ។

ដ/ ពួកអ្នក ដែលមិនព្រមថ្វាយដង្វាយ១ភាគ១០ គឺជាអ្នកប្លន់របស់ព្រះ ។

ឋ/ យើងត្រូវតែដាក់ព្រះជាមុនដំបូង ។ អ្វីដែលជំពាក់ គឺព្រះជាទី១ បន្ទាប់មកគ្រួសាររបស់អ្នក ជាទី២ និងខ្លួនអ្នកចុងក្រោយ ។

ឱ) អ័ប្រាហាំ ជាឪពុកយើង បានថ្វាយដង្វាយ១ភាគក្នុង១០ ។ ក្នុងនាមជាកូនរបស់គាត់ យើងក៏ត្រូវថ្វាយដង្វាយ ក្នុងនាមជាស្មរបន្ទាល់ **ថាព្រះយេស៊ូគ្រីស្ទ មានព្រះជន្មរស់ ។**

....

ចូរស្តាប់ ! ចូរស្តាប់ !

.....អ្នកបានញែកខ្លួនរបស់អ្នក ដើម្បីធ្វើជាគ្រីស្ទាន សំដែងចេញជាគ្រីស្ទាន រស់នៅធ្វើជាគ្រីស្ទានដើម្បីគោរពតាមគ្រប់បញ្ញត្តិ ។

(មេរៀនព្រះបន្ទូលព្រះ ត្រាស់ហៅ ឲ្យញែកចេញទាំងស្រុងពីការមិនជឿ ២១ មករា ៦៤)

បើសិនជាអ្នកនិយាយថា អ្នកជឿ តែមិនដើរតាមការប្រដៅជំរង់នៃព្រះបន្ទូល នោះមានន័យថា អ្នកមិនបានជឿទេ ។

(មេរៀន សញ្ញា១ កញ្ញា ៦៣)។

អ្នកមិនអាចថ្វាយអ្វី លើអ្វី ដែលព្រះប្រទានមកអ្នកទេ

…………

" ចិញ្ចៀន និងគ្រឿងអល្ល័ង្ការ មិនមែនជាអំណោយទេ ប៉ុន្តែ គឺជា ការសូមខន្តី សំរាប់អំណោយវិញ។
អំណោយពិតតែ១ គឺជាផ្នែកនៃអំណោយនោះ។
-អ៊ីម៉ែរសិន

ជូនចំពោះមិត្តគ្រីស្ទាន

ជារឿយៗ យើងបានទទួលសំបុត្រពីគ្រីស្ទាននៅប្រទេសផ្សេងៗជាច្រើន ដែលស្នើរសុំឲ្យយើង ជួយពួកគេ។ ជាអកុសល ទោះបីយើងចង់ជួយមនុស្សគ្រប់គ្នាក៏ដោយក៏យើងពិតជាពុំអាចមានលទ្ធភាពផ្តល់ជំនួយដល់ពួកគេដែរ។

មូលហេតុដែលយើងខ្ញុំសរសេរសំបុត្រនេះគឺយើងចង់ឲ្យបងប្អូនបានដឹងពីពន្ធ័កិច្ច PROPHETIC*REVELATION និងសមត្ថភាពខាងហិរញ្ញវត្ថុរបស់យើង។ មានមនុស្សជាច្រើនបាន សរសេរមកយើងថា យើងមានកាតព្វកិច្ចជួយពួកគេ ពីព្រោះពួកគេជាគ្រីស្ទាន។ ពួកគេជាច្រើន មានជំនឿខុស ដោយថា PROPHETIC*REVELATION គឺជាក្រុមជំនុំធំ ឬជាអង្គការធំ ដូច្នេះហើយ គេថា យើងអាចជួយបំពេញតំរូវការរបស់ពួកអ្នកដែលបានសរសេរ មកសុំជំនួយខាងហិរញ្ញវត្ថុពីយើងខ្ញុំបាន។ មិនតែប៉ុណ្ណោះ គេថា ដោយប្រទេសសិង្ហបូរី គឺជាប្រទេស ដែលល្បីល្បាយទូរទាំងពិភពលោក ជាប្រទេសអ្នកមានហើយ បានជាពួកគេចង់សន្និដ្ឋានថា ជនជាតិសិង្ហបូរីទាំងអស់សុទ្ធតែជាអ្នកមាន។

PROPHETIC*REVELATION មិនមែនជាព្រះវិហារ ឬ សង្គមសាសនា ឬអង្គការទេ។ វាក៏មិនបានទទួលការគាំទ្រពីក្រុមសាសនានៅក្នុងស្រុក ឬក្រៅប្រទេសដែរ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយឥទ្ធិពល និងផលប៉ះពាល់នៃព័ន្ធកិច្ច PROPHETIC*REVELATION នៅក្នុងផ្នែកជាច្រើននៃសកលលោក បាននាំឲ្យគេសន្និដ្ឋានថា PROPHETIC REVELATION ត្រូវតែជាអង្គការធំ ឬ វិហារធំដែលមានសមាជិកច្រើន ។

PROPHETIC*REVELATION គឺជាពន្ធ័១ ដែលព្រះអម្ចាស់យេស៊ូគ្រីស្ទបានដាក់នៅក្នុងចិត្តខ្ញុំក្នុងឆ្នាំ ១៩៧១ ដើម្បីតាំងបទដ្ឋាននៃសេចក្តីពិតក្នុងព្រះគម្ពីរឡើងវិញ ទាល់នឹងខ្មាំងសត្រូវរបស់ទ្រង់ ជាពិសេសនៅក្នុងតំបន់នេះនៃពិភពលោក។ ព្រះបានតាំងឲ្យមាន PROPHETIC*REVELATION នេះ

ទំនាយ ដែលបានបើកសំដែង

ឡើងហើយបានទទួលការគាំទ្រពីសេចក្តីស្រលាញ់ និង វិភាគទានរបស់ពួកអ្នកជឿព្រះរាជសារចុងក្រោយនៅជុំវិញពិភពលោក។ បច្ចុប្បន្ននេះ មិនមានមនុស្សលើសពី ១៧នាក់ទេ ដែលធ្វើការ ជាអ្នកជឿដែលគាំទ្រពន្ធ័កិច្ចនេះយ៉ាងស្មោះត្រង់ដោយពួកគេថ្វាយដង្វាយ១ភាគក្នុង១០ និងស្មគ្រ័ពីចិត្ត យ៉ាងទៀងទាត់ ។ នៅពេលដែលព្រះបានត្រាស់ហៅខ្ញុំ ឲ្យធ្វើពន្ធ័កិច្ចក្នុងឆ្នាំ ១៩៧១ ខ្ញុំចុះកិច្ចព្រមព្រៀង ជាមួយព្រះអម្ចាស់ថា ខ្ញុំនិងធ្វើការនេះឲ្យបានល្អបំផុតដើម្បីសំរេចតាមការត្រាស់ហៅរបស់ទ្រង់ ដរាបណា ខ្ញុំមានអ្នកជឿស្មោះត្រង់នៃព្រះបន្ទូលនៃព្រះ យ៉ាងហោចណាស់១០នាក់ គាំទ្រពន្ធ័កិច្ចនេះ ។ ខ្ញុំមិនជឿលើការកសាងចក្រភពដូចជាគ្រូអធិប្បាយល្បីៗ បានធ្វើសព្វថ្ងៃនេះទេ ។

ដោយមានអ្នកថ្វាយដង្វាយ១ភាគ១០តិចតួចនេះហើយ តើអ្នក គិតថាយើងអាចទទួលប្រាក់ដង្វាយ ចំនួនប៉ុន្មាន ក្នុង១ខែ? ខ្ញុំសូមប្រាប់បងប្អូនថាប្រាក់ខែជាមធ្យមនៅសិង្ហបូរី គឺ១៥៥៧ ដុល្លារសិង្ហបូរី (ឬប្រហែល ៩៦០ ដុល្លារសហរដ្ឋអាមេរិច) ។ ចូរចងចាំថា នេះគឺជាចំនូលមធ្យម មិនមែនជាចំនូលទាបបំផុតទេ ។

ដង្វាយ ដែលប្រមូលបាន ត្រូវយកទៅចំណាយលើការបោះពុម្ភផ្សាយ ៤ ដងក្នុង១ឆ្នាំ១ដង ៥000ច្បាប់ អំពី PROPHETIC*REVELATION ចំណាយលើការផ្ញើសៀវភៅ និងកាសែតតាមប្រៃសណីយ ចំណាយលើសម្ភារះបោះពុម្ភផ្សេង ចំណាយលើការទិញកាសែត ទិញម៉ាញ៉េថត ក្រដាស និងសម្ភារះការិយាល័យ។ ល ។ ហើយចំនួនលុយដែលនៅសល់ បើសល់ យើងនិងសន្សំទុក សំរាប់ការធ្វើបេសកកម្ម ។

មានពេលជាច្រើនដង ដែលយើងខ្វះមូលនិធិ ដើម្បីបំពេញការចំណាយ ប៉ុន្តែពេលនិ១ៗនោះ ព្រះបានបំពេញតំរូវការយើងទាន់ពេល ។ ទ្រង់មិន ដែលឲ្យយើងខកចិត្តឡើយ ព្រោះយើងចេះតែទុកចិត្តលើទ្រង់។

ដូច្នេះខ្ញុំសូមអធិស្ថានឲ្យអ្នកបានយល់ថា PROPHETIC*REVELATION ពិតជា នៅក្នុង ព្រះហស្តព្រះទាំងស្រុង។ យើងស្រលាញ់ និង ជួយដល់អ្នកដែលត្រូវការជំនួយ ប៉ុន្តែតំរូវការនោះខ្ពស់ជាលទ្ធភាព ដែលយើងមានទៅទៀតមានតែព្រះទេដែលអាចជួយយើងបានទាំងអស់ ។

សូមព្រះប្រទានពរ

ដោយសេចក្តីស្មោះត្រង់

ពីខ្ញុំបាទ រីឆីត ល.ស ហ្កាន់

អ្នកផ្សព្វផ្សាយ

ឆ្នាំ ១៩៩២

សត្វឥន្ទ្រីស្រែក...

...សត្វព្រាបនាំ

PROPHETIC*REVELATION
Ghim Moh Estate Post Office Box 333
Republic of Singapore 912742